

אנ"ש ברעטל

דחסידי תולדות אהרן בארה"ק ובחור"ל

בס"ד • מהנעשה והנשמע בצל הקודש של כ"ק מרן רבינו שליט"א ובהיכלי אנ"ש בכל אתר ואתר • גליון 62 • פרשת תולדות תשפ"ג

בפתח הברעטל

שהקב"ה מתאוה לתפילתן

פרשתנו שופכת אור על סוגיית התפילה. המבט הטבעי על התפילה ובקשת צרכינו מהשי"ת, הוא שאם חסר לנו משהו, אנחנו מבקשים מהשי"ת שימלא חסרוננו, והוא, קל מלך אב רחמן טוב ומטיב, נותן לנו מאוצרו הטוב כל טוב.

אלא שכמובן כל בר דעת כבר חשב וניסה להבין: הרי הקב"ה הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא זה שעשה את החסרון! למה היה צריך להחסיר לנו כדי שנתפלל והוא ימלא? לא היה עדיף שלא יחסיר לנו מלכתחילה?

והתשובה הידועה נמצאת כמובן בדברי חז"ל על פרשתנו, "מפני מה היו אבותינו עקורים? מפני שהקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים". היו אלפי משפחות בדור ההוא שלא התמודדו עם עקרות, וילדו בנים ובנות בלי שום קושי, דווקא אבותינו היו צריכים להתמודד עם קושי כזה! והתשובה היא גופא: הקב"ה לא רוצה קשר עם אף מצרי וכנעני, ולכן אין שום סיבה לגרום לו להתפלל. את הנחש לא רצה הקב"ה לראות לפניו, אז הוא 'קילל' אותו שיהיה לו לאכול איפה שהוא רק הולך (כדברי הרה"ק מפשיסחא זי"ע הנודעים). כי זוהי באמת הקללה הגדולה ביותר - שהקב"ה לא רוצה לראות אותו. אבל כאשר מדובר באבותינו הקדושים ואמותינו הקדושות, אשר הקב"ה מתאוה לתפילתם של צדיקים, ובמילים אחרות לדביקותם בו (כפירוש הצדיקים הידוע "תפילה" מלשון "נפתולי אלקים נפתלת"), שיפנו אליו ויגלו שהוא אכן הכל

יושבי א-הלים

מיוחד: אנ"ש ברעטל מגיש

שיח מיוחד עם אברכי בולל ותיקים

הנטועים באהלה של תורה מאז

ולתמיד, המגלים: כיצד זוכים להיות

משבט לוי?

עמוד 10

עמוד 14

יהודה לקדשו

לדמותו של החסיד שהיה לבבות בחייו וקידש שם שמים במותו, ר' יהודה לייב סאמעט ז"ל הי"ד. חסידי קדמאי

ויעהר, ויעהר

משפחה שלימה ניצולה באורח פלאי מהבטחתו של הצדיק, ואין זה מופת כלל. הא כיצד? מעשה ולקחו

עמוד 22

טלטול מן הצד: זכרונות מהווי בית מדרשנו בשבת קודש ← כרי ראשון • ערליכע אידן בעירפארט ← משולחן המוקד • 'לעבן און שטרעבן': התייסדות שיעורי 'חבורות' בקרב הנשים הצעירות ← בהצרות אנ"ש • ועוד

אנ"ש ברעטל

דחסידי תולדות אהרן באר"ק וכו"ל

בס"ד •
גליין 62
פרשת
תולדות
תשפ"ג

יוד"ל ע"י מערכת 'קול אנ"ש'

מור"ל ומנהל המערכת:
הר"ר מרדכי קרויס

אחראי תוכן:
הר"ר שמעון דימאנט

אחראי ניהול:
הר"ר שמעון קעלער

אחראי פרסום ומודעות:
הר"ר משה קרישביסקי

כותבים ומשתתפים:
הרה"ח ר' מרדכי הכהן בלום
הרה"ח ר' נתנאל קרישביסקי
הרה"ח ר' צבי משי זהב
הר"ר אהרן ברי"א יאראוויטש
הר"ר חיים טוביה פוקס
הר"ר אהרן יאקאבאוויטש
הר"ר מרדכי שלום שטיינבערגער
הר"ר אברהם דוב יאקאבאוויטש
הר"ר שלמה בר"מ סאמעט
הר"ר ראובן יהושע בלום
הר"ר שמעון דימאנט
הר"ר ישעיה יששכר ווייס
הר"ר נתן ליכטנשטיין
הר"ר יוסף שלום לויפער

תמונות:
הר"ר יוסף שלום קרויס

הפצה:
בית שמש: הר"ר משה דוב ראזנפעלד
ארה"ב: הר"ר ישראל קעלער - שנעל

להעזרת והארות בעניני הבלעטל ניתן
להשאיר הדעות בקול אנ"ש שלוחה 0

לערכונים למדור 'בחצרות אנ"ש':
ומ'הנעשה והנשמע:
05041-74681

פרסום עסקים:
02-5630-350

פרסום ארגונים:
05331-70320 | 05484-07851

ומלבדו אין - נצרכת לפעמים מניעה שתביא אותם אל
התפילה והדביקות העמוקה. הדביקות שאנו מקבלים
מזה שווה את ההתאמצות הזאת.

במילים אחרות חז"ל מאירים באור אחר את
משמעותה של התפילה. אם מקודם חשבנו שהתפילה
באה למלא את החסרון, עכשיו אנו מבינים שהחסרון
בא לגרום את התפילה. נמצאנו מבינים שאדם נענה
בעצם תפילתו עוד יותר מאשר בישועתו. עצם התפילה
מדבקת אותו להקב"ה, והיא היתה מטרת החסרון כולו.

מזמור לתודה

ובאמת שלא צריך לחכות לחסרון. אפשר להשתמש
בכלי הנוסף של דביקות, מאותו הסוג של תפילה -
תודה! כשאדם מודה להשי"ת, הוא גם כן מכיר שהכל
משלו יתברך והוא הכל ומלבדו אין, והרי הוא גם כן
מתדבק בו. בכך הוא מגיע למטרת הדביקות מעצמו.

מהסיבה האמורה, הרבו הצדיקים לעורר שצריך
לבקש מהשי"ת על כל דבר קטן כגדול, שהכפתור לא
ייקרע ושהתור בחנות לא יהיה ארוך מדי, שהאוכל
לא יישרף ושהוא גם לא יישפך על הריצפה... (וראה

99
"מ"ט דיבורים קען מען נתקרב ווערן
צום אויבערשטן, א דיבור פון א יוד האט
א געוואלטיגן כח רוחני אן א שיעור, נאר
מען זאל זיך נישט מייאש זיין..."

66
במדור 'מעשה ולקחו' - ב'קנה מידה' - את הסיפור
שהיה רביה"ק זי"ע נוהג לספר בענין. כי באמת, כל
חסרון נועד לשם כך. בכל דבר אפשר וצריך להתדבק
בהשי"ת. הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, כולל כל
הכפתורים והתורים. כתובת אחרת להיוושע בוודאי
אין.

המבוגרים מבינינו יזכרו כמה היה רביה"ק זי"ע
מרבה לדבר על כך: שפכו שיח ערב! דברו אל ה'! כדבר
איש אל רעהו! שפכו כמים לבכם ושוחחו לפניו "וויינט
זיך אויס פאר'ן בורא כל עולמים". בפרט כאשר מדובר
על תחינה ותפילה להתקרב להשי"ת, שרבים מאוד הם
המקומות בספריו ושיחותיו שהוא מרבה לעורר על
כך, הנה כמה לדוגמא: "מען טענה'ט זיך אויס פאר'ן
אויבערשטן, הייליגער באשעפער האב רחמנות אויף
מיר...". "מ"ט דיבורים קען מען נתקרב ווערן צום
אויבערשטן, א דיבור פון א יוד האט א געוואלטיגן
כח רוחני אן א שיעור, נאר מען זאל זיך נישט מייאש
זיין...". "עס איז בדוק ומנוסה, אז מען זאגט דיבורים
פאר'ן אויבערשטן, און מען רעדט זיך אויס דאס הארץ
פאר'ן אויבערשטן, דאס האט געפועל'ט..." (דברי
אמונה).

אם נסכם את הדברים, השבוע אנו מקבלים אור
חדש בכל בקשותינו מאת השי"ת: נמצאנו למדים
שהכל מוביל ומביא להתדבק בהשי"ת.

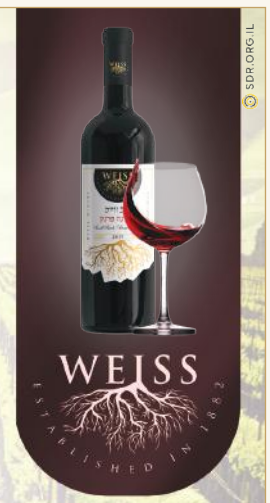
האט'ס גע'פועל'ט דביקות
מערכת 'קול אנ"ש'

זמני בניסת ויצאת השבת

פר' תולדות	הדה"נ	ר"ת
ירושלים	4:00	5:52
בית שמש	4:00	5:52
חריש	3:57	5:49
טבריה	3:52	5:44

קבונה פונק - לנבד שבת קודש

ניו יורק	4:14	5:43
לונדון	3:44	5:11
מנצ'סטר	3:41	5:10
מיאמי	5:15	6:41

הזמנה אישית לכלל אנ"ש
ראה שינוי: החופה תהיה בשעה 5:30 אחרי השקיעה

נעלה את ירושלים על ראש שמהותנו

וקול שמחה
וקול כלה

בסימן טוב ובמזל טוב

עשרת וקנים בני בנים

גם אנו מצטרפים בקריאה של חיבה לכל קרובינו וידידנו לשוש אתנו בשמחת נישואי נכדינו היקרים שיחיו

בשבח והודיה להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה מתכבדים אנו להזמין בקריאה של חיבה את מע"כ וב"ב שיחיו להשתתף עמנו בשמחת כלולות צאצאינו היקרים שיחיו

החזן הבחור המופלג בתי"ש **צבי אלימלך הי"ו** עב"ג

הכלה הבתולה המהוללה **מינדל תחי'** בת הרה"ח ר' משה אייזיק סאמעט ז"ל

הרב יקותיאל סאמעט וב"ב

הרבנית פריש תליט"א א"ח הנה"צ המקובל ר' דניאל פריש זצוק"ל בעל מתוק מדבש

הרב אברהם ברזין וב"ב

הרב שלמה זלמן עהרנרייך וב"ב

שתתקיים בעוהשי"ת למזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת ביום רביעי לסדר "ונברכו בכך כל משפחות האדמה ובזרעך" פר' ויצא ו' כסלו תשפ"ג לפ"ק הבעל"ט באולמי הכרמים "כרם בתי"ה רח' נהר הירדן בית שמש החופה אי"ה בשעה 4:30 (לפני השקיעה)

אי"ה בשמחתכם ישמח לבנו גם אנו ידידיכם המצפים לקראת בואכם לשלום

העליה לתורה תתקיים אי"ה בשבת קודש פרשת תולדות בבית מדרש "תולדות אהרן" רח' שכטי ישראל 35 עיה"ק ירושלים ת"ו זמן התפילה בשעה 8:30 קידושא רבא במקום

הורי הכלה
בן ציון יהושע כ"ץ
וב"ב (לבית פריש)

הורי החתן
יוסף שלום ברזין
וב"ב (לבית עהרנרייך)

בעוהשי"ת
נעלה את ירושלים על ראש שמהותנו

בסימן טוב ובמזל טוב

בשבח והודיה להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה מתכבדים אנו להזמין את מע"כ וב"ב לבוא ולקחת חבל בשמחתנו ולהשתתף עמנו בשמחת כלולות צאצאינו היקרים שיחיו

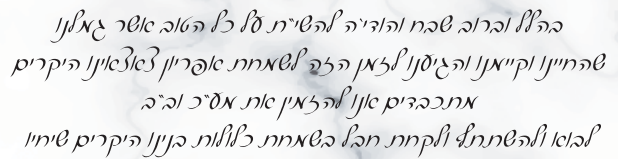
החזן הבחור המופלג **מרדכי שלום הכהן נ"י** עב"ג

הכלה הבתולה המהוללה **מרים תחי'**

שתתקיים אי"ה בסימן טוב ובמזל טוב בשעה טובה ומוצלחת ביום ראשון פר' ויצא לסדר "ונברכו בכך כל משפחות האדמה" אור לד' כסלו תשפ"ג באולמי "עסטרייכר" רח' רשב"י בית שמש קבלת פנים בשעה 5:00 החופה בע"ה בשעה 5:30 ונזכה כולנו יחד במהרה לשמחת ציון וירושלים אמן ידידיכם המצפים לקראת בואכם לשלום

הורי החתן **אהרן הכהן שטיינברג** וב"ב (לבית סטאריק)

הורי הכלה **אהרן קרויס** וב"ב (לבית פויגל)

שמתקיים בהשג"ת למצול טוב ובשעה טובה ואצל אחת
ביום חמישי פרשת ויצא לסדר "ויהי צדק בעם הארץ"
צ'לחודש כסלו תשפ"ג לפ"ק

השתתפותכם תסב לן עונג רב

הזמנות
כרטיזות לא
נשלחו
נא לראות
הזמנה זו
כאישית

ראש כולל "חושן משפט"

לרגל שמחת אפריון אירוסי בתו בשעטומ"צ

עב"ג החתן החשוב מנחם ישראל וארגער הי"ו

בן המאון הרב רבי צבי אריה זארגער שליט"א

מרבני ק"ק יטב לב ד'סאטמאר ומו"ץ פעיה"ק

בן הגאון האדיר רבי משה זאב זארגער שליט"א דומ"ץ פעיה"ק

מִמְקָא דְלִיבָא נְשִׁלַחַת הַבִּיטָה, שִׁיחָה מִעַ"ב לְדוּת רַב טוֹת דְּקוּדְשָׁה מִתּוֹךְ רַב הַחֲבֹה, מִכָּל יוֹצֵ"חַ לְאִיּוּ"ט וְכֹת לְיִמֵּד הַחֲדָר וְגַן עִלְיָא בְּאִרְיָה דְּהַמֶּן לְחַבְדֵּךְ בְּמֵלֵךְ חֲפָנִים שִׁיבֹתֵךְ בְּמֵלֵךְ מִיּוֹל דְּמִיטֵב וְלִחְבֵּיךְ בְּכָל דְּרִמְכָן לְרֵאשִׁית בָּנִים וְכֵן בָּנִים עֹשִׂים כְּחֹדֶר וּבִמְשׁוֹת כְּבִירִית נוֹטָא וְנִדְרָא מִקְלֵי, עָדִי נִכְחֵל לְבִיטָת הַטָּרָל מִקְדוֹב.

כ"ד האברכים בשמחה גדולה ובהרכבה
הנהלת הכולל רבנו ויתומאים יהיו
גדול השווה יותר מן האברכים ח"מ ברוך כבי' מרדכי טאנצ

[illegible]

יִשְׁעֵי' אֲשֶׁר זַעֲלִיג
בִּרְ"מ סְאֻמַּעַט

שליט"א

מתומכי מוסדותינו הק'

וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו - עלה והצלה
בפתיחת סניף נוסף לעסק
'שולחן פרקטט' ברחוב יחזקאל בשעטומז"צ

הברכה אחת היא לו, שיראה ברכה בעמלו, וצו"ה' אתו את הברכה באסטמו, ובכל שיעור ידיו, הרבה ברכה והעלמה היא חלקו ועורלו, ואך טוב וחסד ראה בכל פעמלו, מתוך קד' דת' ותרומת הדעת וס' וס' בבריות נטפם ועורא מעילא, וישאל אסטמו שבע, ברוכ אברה, בזה הדעות, לא יחסר זיעות, בזה הדעות, וזה לקונם מעמלו, בזה הבית, שירא שיענה ויעלה מעילותיו, בזה המקום חסד, בזה העלמה לעד, ולא יחסר לו די במסמלו.

ובכל אשר יפנה ישיביל ויצליח
בברכת ברכה והצלחה לרוב
השאלת האוסדות

מרפאת שבטי ישראל מתחדשת בשבילכם!

לקוחות מאוחדת,

עקב עבודות שיפוצים, **מרפאת שבטי ישראל** תיסגר זמנית
בין התאריכים: ג' בכסלו (27.11) - ה' בשבט (27.1)

זמינים לשירותכם במרפאת מאה שערים ומרפאת חגי

שירותי בריאות האישה יועברו זמנית למתחם בית מרקחת חגי 22
מוקד השבת זמין עבורכם במרפאת מאה שערים (רח' שפיצר 14)
בין התאריכים י' בחשוון (1.12) - י' בשבט (1.2)
אנו מצטערים על אי הנוחות הזמנית.

אנ"ש בלעטל מלווה את ביקורו של כ"ק מרן רבינו שליט"א בארה"ב

מסע הקודש

הרימותי בחור

מאות בחורי
אנ"ש בארה"ב
בשבת
התאחדות
מרוממת
בצל קדשו
של כ"ק מרן
רבינו שליט"א
בשאלעי

סקירה מפורטת תבוא אי"ה
בגליון הבא

המשך מסע הקודש:
תולדות: לייקוואד
שבת קודש: באופן פרטי
ויצא: בארא פארק

בית ה' נלך

תפילת שחרית ושיחת קודש
מיוחדת של כ"ק מרן רבינו שליט"א
לאנ"ש בקרית יואל

בסימן חנוכת השטיבל החדש | פרטים נרחבים בגליון הבא אי"ה

ברכת מזל טוב

לחברנו היקר, ברוך הכשרון
מושך בעט סופר מהיר,
מחשובי כותבי הדא"ח של
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
הרה"ח ר' אהרן
בר"א יאראוויטש
שליט"א
חבר המערכת

לרגל היכנס בנו לעול
התורה והמצוות

יה"ד שיראה רוב נחת
דקדושה מכל יוצ"ח מתוך
שמחה תענוג ונחת
המערכת

ובכן צדיקים ישמחו

תכונה רבתי בקרב אנ"ש בארה"ב לקראת
שמחת נישואי נכד רבינו שליט"א

החתן המופלג בתוי"ש משה נ"י בנו של הרה"צ ר' ישראל יוסף שליט"א ראש הכוללים
'באר יוסף' הרה"ח המפו' ר' נתן נטע פערל שליט"א עב"ג בת הרה"צ ר' ברוך הורביץ
שליט"א בן כ"ק אדמו"ר מבית יצחק ספינקא שליט"א חתן כ"ק אדמו"ר מליטשיק
שליט"א | החתונה תתקיים ברב עם הדרת מלך באולם 'עטרת אברהם' וויליאמסבורג

זאת לא עוד הגרלה סינית, הפעם זה על-

חלום מלא!

רכב משפחתי סיאט אטקה • ביטוח חובה ומקיף • תשלום על הטסט • שירות חילוץ של פגעו לשנה • רכב ממונע לילדים • דלק לשנה • רישיון

אולם הדקל • אמרגן • זמר ברוך ויזל + מקהלת יחד + קלידן צביקי רובין • חבילת צילום • נדוניה: מצעים, שמיכות פוך טבעי, כריות • שמלת כלה ואבירים בשווי 10,000 ₪ • תסרוקת • שו"ת בר-אילן • פמוטות • הזמנות

מיזוג • שש דלתות פנים • אמבטיה חדשה וריצוף • טפטפים בשווי: 2,500 ₪ • וילונות בשווי: 5,000 ₪ • תאורה יוקרתית • מוצרי חשמל בשווי 1,500 ₪

3 לילות באם וילד • עגלה • מיטת תינוק • שידת החתלה • סלקל • טרמפולינה • 1,000 ₪ לביגוד

שובר קניות ענקי ב"ש חסד' על סך 15,000 ₪ • מקפיא מלא בבשרים, דגים ומלא פינוקים

עוזרת בית לשנה • חבילת מוצרי ניקיון • אוכל מוכן לשבת במשך חודשיים • שמיכות, כריות ומצעים חדשים • חבילת ספרים • מכונת קפה

תכשיטים ביעקובוביץ בשווי: 8,000 ₪ • 1,200 ₪ ב'שזים' • שעון מותג • גרביים לשנה • 1,800 ₪ ב'בנוס'

שולחן + 6 כסאות • כלי פורצלן • מפות • מפיית בד • חבקים • סכו"ם • פמוטות קריסטל • 3 בקבוקי יין • מפות לחלות • זמירות שבת

חופשה משפחתית ל-20 איש משלישי עד מוצ"ש באחוזה אצולת אירופה • מיניבוס עם נהג צמוד • מזוודות • אטרקציות

חדרי ילדים • מכונבייה • מצעים לילדים • חבילת משחקים ענקית מבית קינדרטויס בשווי 5,000 ₪ • חומרי יצירה בשווי 1,000 ₪ • סדרת ספרים

אוצר החכמה • חליפה בבגיר • שעון מותג יוקרתי • כובע (סאמט/חסידי/קייטש) • זיכוי ביאור החיים • משקפים • פלאפון • גן

***3036**

bc3036bc@gmail.com לקבלת הקטלוג במייל

שווה להצטרף מהר

הגרלת 'חלום ומלואו' של 'בית חם'

על מגוון חבילות שוות לכל רגע בחיים.

בית חם

משולחן המלך

נקודות, ענינים, הנהגות בצל קדשו של כ"ק מרן רבינו שליט"א

הרר אהרן בריא יאראוויטש

מאמר שליט"א

שאלת שלום אחרי מנחה

ביום ה' פרשת תולדות הגיע רבינו שליט"א בחזרה מארה"ב, וכשרצו ליתן לו את היד בעירפארט אמר "שאלת שלום אחרי מנחה".

קידוש ה' כשעריכע אידן שרים ושמוחים בצוותא

אחר מנחה כששרו לפניו אנ"ש שהתקבצו במקום וליווהו עד הרכב בשיר 'אורך ימים', אמר: "לכתחילה אין רצוני שישוררו לפניי, רק כאן במקום שאין ערליכע יודן זהו קידוש שם שמים, שהם רואים איך הערליכע יודן שרים ושמוחים בצוותא".

טוב שיראו ערליכע אידן

בעת הולכו ראה איך שזקני אנ"ש הרה"ח ר' מאיר וואלעס ז"ל, ויבלחט"א הרה"ח ר' יחיאל כהן שליט"א ועוד צועדים, אמר: "עס איז גוט אז מען זאל זעהן דא אזעלכע יודן". משם נסע למושב ברקת.

מזוזה קבועה כדת

ביום שישי אחר התפילה כשיצא מהביהמ"ד שם והניח ידו על המזוזה ראה שהמזוזה מתנדנדת, והיה על זה דבק סולוטייף, ואמר שאין זה כשר רק ע"י יתד או דבק טוב (דבק נוזל הנדבק ממש), ומינה אחד מהמשמשים שידאג על כך שעד שב"ק יהא הדבר מסודר.

רשימה של חלקי המאמר

לתקן עניני שבת

בליל שבת קודש נפטר באופן פתאומי הרה"ח ר' בצלאל משה בלום ז"ל, שכידוע היה מאוד מקושר להבחל"ח כ"ק רבינו שליט"א, ובשלש סעודת הזכיר רבינו שליט"א ברמז, שכיון שאירע אסון בשבת - לכן יש לתקן עניני השבת.

וכן בהספד שעשו לזכר ר' בצלאל משה ביום ג' ויצא, אמר רבינו שליט"א שמה לתקן לא גילו לי מן השמים, אבל כיון שאירע הדבר בשבת, ובשבת ההיא אירעו עוד כמה אסונות רח"ל, בוודאי יש לתקן עניני השבת, והרחיב בדיבור בענין הקניה לכבוד שבת, שלא יצמצמו רק יקנו בכבוד ובאמונה "אז אויף שבת צאלט מען נישט

של כ"ק מרן רבינו שליט"א מאמר שליט"א

קשר בין בית המדרש לבית - בליל שבת

בדרך חזרתו מביהמ"ד אחר קבלת שבת אמר רבינו שליט"א: הפעם היחידה שרואים בבירור קשר בין ביהמ"ד לבית הוא בליל שב"ק, שכתוב ששני מלאכי השרת מלווים מבית הכנסת ועד הבית.

ארויף, וגם בענין למעט בדיבור בשבת, וכן שכל מצוות התענוג של שבת יהיו להתענג על ה'.

לתקן גופי תורה

למחרת אמר רבינו שליט"א לאברך אחד: אתמול אמרתי שלא גילו לי מן השמים, אבל מה שאני כן יודע, שצריכים לתקן עניני גופי תורה, ריבית, הל' טהרה, מוקצה, הונאת דברים, ושאר גופי תורה לתקנם ולקיימם בהידור. כך ליבי אומר לי.

לשולחן השבת פניני דא"ח על פרשת השבוע

כאשר מצטרף חלק הרע ומתבטל ונכלל בחלק הטוב, הוא מוסיף ריח טוב

מצאנו שעל ידי ועל חלקת צואריו של יעקב הליבשה רבקה את עורות גדיי העזים, וברש"י בשם רז"ל "והלא אין ריח רע יותר משטף העזים אלא מלמד שנכנסה עמו ריח גן עדן", ע"כ.

ויש לבאר, עפ"י מה דאיתא במפרשים, כי מביאים את החלבנה עם הקטרת אף על פי שריחה רע, כי בהתחברה עם הסממנים האחרים ריחה הרע מסתלק ממנה, ואדרבא מוסיפה ריח טוב לסממנים האחרים.

ובזה יש לפרש גם ענין עורות גדיי העזים, כי זה שנכנס בהם ריח גן עדן, היינו משום שבגדי החמודות הריחו ריח גן עדן בשל גודל הקדושה הנמצאת בתוכם, שהם בגדי כהונה שהליבש הקב"ה את אדם הראשון, וכמבואר במדרש, והסדר הוא, שכאשר מצטרף חלק הרע ומתבטל ונכלל בחלק הטוב, אזי לא רק שמתבטל ריחו, אלא עוד מוסיף ריח טוב לשבת, עד שאמר יצחק גם על עורות הללו "ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה'".

(תולדות תשפ"ב)

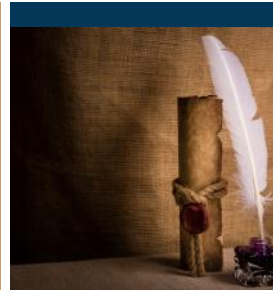
בגדי החמודות היו מלאים תשוקות, ויעקב אבינו הכניס אותן להשי"ת

הנה בגדי החמודות היו בגדי כהונה אשר הליבש הקב"ה את אדם הראשון, והיה בהם גם ריח גן עדן, כארז"ל (עי' ילקוט ראובני אות תק"ס), והנה הכהונה היא מסטרא דאהבה, מסטרא דחסד, והיו הבגדים הללו מלאות אהבות ותשוקות שהיה צריך לרומם אותן לקדושה לעבודת השי"ת, ועשו שהיה כל כולו עוה"ז, אפילו שלבש בגדים כאלו לא השכיל כלל לרומם את הכח שבבגדים האלו לעבודת השי"ת. ולכן כל השנים הללו שעשו שימש בהם לפני אביו לא אמר יצחק "ראה ריח בני", כי לא הריחו הבגדים כלל בריחות הרוחניים של גן עדן שהיו בהם, כי האורות הקדושים שבהם היו טמונים וחבויים.

אבל עתה כשיעקב אבינו לבשם, והרגיש מיד שהם בגדים רוחניים מלאים תשוקה מצד היותם בגדי כהונה, והשיג שתכלית התשוקות היא להכניסן לעבודת השי"ת לעבדו בהתלהבות ובחשק ובחיות הקודש במסירות נפש, מיד התקשר עם הכח הרוחני של הבגדים הללו, ולקח כל החמדה לעבודת השי"ת, ומיד נתמלא הבגד בריח ובשמין טבין, כי נתעורר כח הקדושה שבו בפנימיותו, ולזה אמר יצחק אבינו "ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה'".

(תולדות תשפ"ב)

הרה"ר נתנאל קרישבסקי שליט"א

לכל הלוקסן, אלא יהיה לעקטער מאיר וטוב אבל מקודש בקדושת שבת, לכבוד ולעונג שבת.

ומיד דברי על הרה"ח ר' דוד פערל שליט"א זכור אזכרנו עוד על מסירותו למען בית מדרשנו, הכל בכל מכל כל לדאוג לכל צרכי ביהמ"ד והקהל הקודש, לעשות רצון רבינו ז"ע. בין השאר נסע גם לק"ק וויז'ניץ בבני ברק לראות וללמוד איך בונים פארענטשעס - שהיה אז רעיון חדש אך שם זה כבר היה - והביא משם לכאן גם את הפועל המרכיב, והוא שבנה בראשונה את הפארענטשעס למען הקל על המסתופפים בצל הקודש למען יראו עיניהם בעבודת כהן גדול.

הוא דאג גם להעביר את מאפיית המצות כאן לבנין, כי לפני זה אפיית המצות היתה בשכונת נוה צבי ברחוב רבינו גרשום - בבנין מאפיית וויזל של הרה"ח ר' אלתר יעקב וויזל ז"ל.

אגב, אפיית המצות היתה אז משך הלילה, כשחבורה אחת בלבד אפו מתחילת הלילה עד אור היום. בבוקר היו מביאים רגלי את המצות מן המאפייה לבנין בית מדרשנו.

אגב זכורני, שבהיות שעבדו כל הלילה, היו צריכים לטעום משהו. ובכן, ר' יעקב וויזל נתן לנו לטעום בהפסקה (שקראו 'מאנזא') תפוחי אדמה שזרק לאש התנור (עם הקליפות), ועם קצת מלח, וכוס מים שלנו, והרגשנו שמחים ומאושרים עם ארוחה שכזאת... אני מציין זאת לראות מה היו ההשגות הגדולות בהיותנו צעירים, ובכל זאת לא היה חסר לנו מאומה ב"ה ולא היינו צריכים יותר. זה לא הוריד כלום מהשמחה והאושר.

ג. תה לעונג שבת

צריך להזכיר לטובה עוד יהודי יקר, ה"ה הרה"ח ר' חיים קטינא ז"ל מק"ק סאטמאר, שהכין את הטעה (תה) לכבוד שב"ק בבית מדרשנו (עוד בבית המדרש הישן, איפה שעומד כיום ביהמ"ד תולדות אברהם יצחק, ואח"כ בבנין בית מדרשנו, בחדר התה שהיה בפאליש הישן עד לפני כעשור), והיה בא בכל ערש"ק להכין את הטעה, לבשל את המים על ידי פרימוס, והיתה לו עבודה רבה בבישול המים, בהכנת תמצית התה, וה'קאצקא צוקער', וכן הלאה והלאה.

את ה'קאצקא צוקער' היו רבים משימים בפה ולא בכוס, כדברי המשנה ברורה שלא לשתות במעורב עם הצוקער, וכפי שנהג רביה"ק ז"ע.

ואגב, הרה"ח ר' אליהו וויינבערגער זצ"ל הי' מממן את ההוצאות של התה על חשבוננו, ודאג שיביאו את הצוקער מחו"ל, כי הצוקער בארה"ק הי' בחשש כשרות וחילול שבת רח"ל. ר' אליהו היה מחזיק לידו קופסאות של הקאצקא, והיה נותן לכל מי ששעה תה...

ובאמת היום זה נראה כדבר של מה בכך, אך צריך להוקיר טובתם, כי אז לא היה חימום, והקור בימי החורף היה גדול, והמשקה החם פשוט חימם לנוכח הקור, כדי שיוכלו לעסוק בתורה ולהסתופף בצל הקודש מתוך עונג שבת. ובאותן שנים לא היה דבר זה מובן מאליה כלל, ואדרבה, רבים מאנשי ירושלים שלא יכלו להרשות לעצמם 'לוקסוס' זה היו באים מרחוק לחמם עצמם במשקה החם.

כמובן שפינוקים כמו כלים מחד פעמי עוד לא היו, והכוסות כמובן היו מזכוכית, ופשוט רחצו את הכוסות, וכן הלאה והלאה, החיים היו אז בפשטות ובלי השפע המוכר כיום.

הכל עבר אח"כ הרבה שנים לידי של הרה"ח המפו' ר' יחיאל כהן שליט"א שיבדלחט"א, עד עצם היום הזה, שמחיה אלפי אלפים נפשות לאורך ימים ושנים טובות. יש לציין שדוד התה הגדול המוכר לנו בקאווע שטיבל של בית המדרש הגדול - הוא עוד מימות ר' חיים קטינא (אפשר לראות את החיבור באמצע הדוד, כי פעם היה קטן והגדילוהו).

לאחר סדרת המאמרים על השולחן הטהור בליל שבת קודש, ברצוני לעבור כאן מענין לענין, לכל מיני פרטים צדדיים מן ההווי בבית מדרשנו בשבת קודש, כשלפעמים אף מפרט צדדי אפשר לקבל ציור נחמד מאהבת קדומים ואף ללמוד לקח.

א. מאור כשר לשבת

באותן השנים, טרם היה קיים המושג של 'שבת לעקטער', שמופעל על ידי גנרטור בלי להזדקק לחברת העקטער שמחללת שבת רח"ל, ולכן השתמשו בבית מדרשנו ב'לוקסן' שמפיקים אור מבעירת הגז (בבתים היו משתמשים במצברים מאורות קטנים, כמו באוטו. היתה אז חנות מיוחדת לכך - מצברי לוינזון. מי שלא היה לו כסף לכך השתמש בנרות).

הסדר היו שמילאו לקראת כל שבת את מיכל הלוקס בגז, והיו מלבישים את הלוקס ב'העמדל' שהיה היתה בוערת מהגז ומאירה (זה היה מין חומר גבס, עשוי רשת דקה, שאם נגעו בה היתה מתפוררת), שהיו צריכים הרבה מזל שזה יחזיק וייתפס טוב, ואז היו מעלים לגובה את הגז לוקסן שתלו על התקרה, והדליקו אותם על ידי קנה של סוכה וכדו'.

את הלוקס הגדול והמרכזי, היה הרה"ח ר' שלמה ציפער שליט"א מתעסק להכינו, יען היו תנאים מסובכים, מה גם שהיו צריכים להספיק הכל בזמן לפני הדלקת הנרות. בנוסף היו 4 לוקסן גדולים, וכן היה לוקס בשטיבל של רבינו ז"ע. וכאמור, בשנים קדמוניות היה מיכל הגז תלוי על הלוקס (בחדר המדרגות וכן בבית הכיסא גם זה לא היה, והיו תולים עששית - 'נאפט לאמפ', פתילה הדולקת מנפט, והיו ממלאים כל שבוע נפט...).

בתקופה מאוחרת יותר כבר נדב הרה"ח ר' משה שטערן ז"ל בלוני גז (הם עבדו בשיטת הלוקסן אבל באופן יותר מפותח), שהחליפו כל שבוע, והוא היה ממלא אותם בגז.

אולם הלוקסן דלקו רק בליל שבת קודש, ובהמשך היום השתמשו באור השמש בבית המדרש עד קרוב לסעודה שלישית... בעת קריאת התורה במנחה כבר היה קשה מאוד לראות הכתב של הס"ת, ובכל פעם עשו מקום מחלוץ הנכנס קצת אור מבחוץ עד לבימת הס"ת, וגם היו מרימים הס"ת שרבינו ז"ע יוכל לקרוא את הכתב.

ואמנם, המאור הגשמי היה חלש - והרבה פעמים היה נכבה גם הלוקס, ונשאר רק האור של נרות שבת קודש שעל השולחן (שהיו נרות גדולים ודלקו עד הבוקר) - אבל האור הליכטיגקייט של שבת קודש היה נרגש ביותר (זכורני שלאחר שיצא הגנרטור, וכבר היה אור נאה ומכובד לשבת קודש, היה פלא שכמה חודשים לא הצלחנו להתרגל לזה, והרגשנו איזה טעם של חולין במאור הזה, והטעם המתוק של שבת קודש התקשר דווקא עם האור הכהה של הלוקסן ודומיהם...)

היו הרבה מנקיי הדעת שבירושלים שבאו בליל שבת קודש לבית מדרשנו, כי רצו את המאור הכשר של הלוקסן שהיה ללא חשש חילול שבת רח"ל (ויש מהם שמצוה גוררת מצוה, שכבר גם נשארו לאחר לימודם להסתופף בשולחן הטהור...). בין הבאים היו: הרה"צ ר' משה העלער, שבא ללמוד ולבחון ילדיו, וכבר נשאר על השולחן הטהור, הרה"ח ר' אורי בלי, שנשאר ללמוד עד אשמורת הבוקר. ויבדלחט"א הגאון ר' מענדל אטיק, ר' יוד'ל שלזינגער, ר' פסח קרישבסקי, ועוד רבים מאנשי ירושלים של מעלה.

ב. לכבוד בית ה'

על הטוב ייזכר ידידנו הרה"ח ר' דוד פערל שליט"א (מקריית יואל) שהיה אחראי לכל הנעשה בבנין, וכן דאג להביא את הגנרטור ל'שבת לעקטער' ולשם כך לקח הלוואה גדולה מהרה"ח ר' וואלף וויזל ז"ל לצורך השגת הגנרטור, ורבינו ז"ע מאוד נהנה מזה שיותר לא יצטרכו

ולא שבט לוי בלבד: צוהר לעולמם של אברכי כולל ותיקים הממלאים
כל שנותיהם באהלה של תורה

אברכי כולל ותיקים, הרה"ג ר'
שמעון עוזר ווייס שליט"א והרה"ג
ר' משה גאטליב שליט"א, על
הסודות והעצות והכלים איך זוכים
להישאר
באהלה של
תורה לאורך
ימים
הבינו מדוע

מהו סוד החיים האמיתיים?
כיצד זכו לחיי תורה? כיצד הם
מתמודדים עם קשיי פרנסה? והאם
לא מרגישים קטנות ודחקות?
לרגל פרשת
'יושב אהלים'
אנ"ש בלעטל
בשיחה
מרתקת עם

יושב אהלים

הר"ר נתן ליכטנשטיין

תמונות: ארכיון המוסדות, כוללי בהעלות אהרן, כולל יום השישי

רגעי השהייה במחיצתם של יושבי אהלים ותיקים שבקהילתנו, כדוגמת הרה"ג ר' שמעון עוזר ווייס שליט"א והרה"ג ר' משה גאטליב שליט"א שכבר חצי יובל שתולים בבית ה', נדמים כרגעי גן עדן.

די בשיחה של כמה רגעים איתם, בשביל להעפיל איתם לעולם אחר, עולם שאור ה' מאיר בו בחוש, והעולם הזה כולו על דאגותיו וטרדותיו מתגמד שם לקטן עד בלתי נראה, כשמרגישים רק את נועם ה' החופף עליהם.

עם תומו של סדר הכולל שלפנה"צ, כשפניהם מאירות ומדושנות עונג אלקי, מסדר הדביקות בנותן התורה שזה עתה סיימו, ניגשנו אליהם ביראת הכבוד וביקשנו מהם להעניק לאנ"ש, לרגל הפרשה המעוררת הזמן של 'יושב אהלים', הצצה בלתי אמצעית לעולמם המאיר של אלו שמקיימים זאת בפשטות וללא פשט'לעך: יושבים באהלה של תורה לתמיד ולנצח.

לאו כל אחד זוכה להיות נטוע באהלה של תורה לאורך ימים ושנים, אולם אלו הזוכים לכך, שמם ותהלתם יקרים אצל כל יהודי המאמין במאי דאהני לן רבנן. אלו הם הנכנסים להיכלי הוראה על מנת להישאר שם, ולא מדובר בבעלי שטעלע מסוגים כלשהם שמשכורות בצדיהם, אלא בתלמידי חכמים שכל מעיינם הוא אך ורק להתדבק בנותן התורה ולקנות עוד מקצוע ועוד מקצוע בתורתו הארוכה מני ים. עולמם הנפלא מעורר אפוא

סקרנות וקנאת סופרים בקרב כל רחים ומוקיר רבנן, כאשר בין השאר מתאווה נפשנו לדעת: מניין כוחם העומד מול שצף טירדות הפרנסה, באין כל משען כלכלי?

שיחת חולין של תלמידי חכמים צריכה לימוד, לימדונו חז"ל, וכשמשוחחים עם ר' משה ור' שמעון עוזר רואים זאת בחוש. הם לא נכבירו בדיבורים, אך כל מילה היוצאת מפיהם היא פנינה מלוטשת, יוצאת בטבעיות ממעמקי הלב הטהור, המקודש בקדושת התורה, וקולעת ישר אל המטרה, בחכמה בתבונה ובהשכל, על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון.

חיים אמיתיים

הבה נתחיל עם שאלה כזו. הרי תודו שהזכיה המיוחדת שנפלה בחלקכם להיות שקוע באהלה של תורה במשך היממה כולה גם בגיל הזה, היא זכייה שמעטים זוכים לה, מה הביא אתכם לידי הזכייה הזו? איך מגיע אברך להחלטה המרוממת שהוא זה ששייך לשבט לוי הנבחר, שאין לו בעולמו כלום לבד מד' אמות של הלכה?

ר' משה גאטליב מבקש תיכף לתקן אותי על פי לשון הרמב"ם הידוע, אשר מול השולחן, שר' משה ור' שמעון עוזר מסובים בו, רואים אותו בהמחשה חיה: "הרמב"ם דווקא מדגיש בפירושו, שזה שייך לכל אחד ואחד, בלשון קדשו 'ולא שבט לוי בלבד אלא כל

איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו, והבינו מדעו להבדל לפני ה' לשרתו ולעבדו לדעה את ה', והלך ישר כמו שעשהו האלקים, ופרק מעל צוארו עול חשבונות הרבים אשר ביקשו בני האדם, הרי זה נתקדש קודש קדשים, ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים, ויזכה לו בעוה"ז דבר המספיק לו כמו שזכה לכהנים הלויים..."

"זה בפירוש שייך ליכל איש ואיש מבאי העולם" כלשון הרמב"ם, טוען ר' משה.

"אבל בכל זאת, מה שרואים בחוש שלא כל אחד זוכה לזה, גם אם כולנו שמענו המון דרשות בשייבה על מעלת התורה, לעניות דעתי זה תלוי עד כמה ירדו כל הדברים האלו מהמוח גם אל הלב, לקנות את המבט שתורה היא הדבר החשוב ביותר ששייך, ושללא תורה אין כל ערך לחיים. כשיסודות אלו נקלטים בלב, התוצאה האוטומטית היא ההחלטה לשבת בבית ה' כל ימי חיי, זו העבודה שלנו, היא כל חיינו להביא את הדברים שאנו יודעים, שהם ייקלטו בלבנו.

ר' שמעון עוזר ווייס משלים את הדברים בהגדרותיו שלו. "צריכים לקלוט שהתורה זה החיים האמיתיים. גדולה תורה שהיא נותנת חיים לעושיה. תורה זה הרי מדבק להשי"ת, וזה החיים האמיתיים ביותר שאפשר לחיות, מפטיר ר' שמעון עוזר בעונג.

מה גורם יותר להחלטה הזו של "פה אשב כי אויתיה" לאורך ימים - אנו פונים לר' משה בשאלה - האם זה הקנין והידיעה שקונים במקצועות התורה, או עצם הלימוד והדביקות בהשי"ת של הלימוד?

ר' משה: "הדבר הראשון שזוכים בכולל הוא שזוכים לחיות כ'ערליכער איד'. יהודים עם כשרונות טובים בהבנה ובפלפול, הרי פשוט שלא ירצו לעזוב את תענוגם בכולל, אך גם מי שלא זכה בכך - כשלומדים כראוי בכולל זוכים להיות ערליכער איד, וזה הדבר הגדול ביותר ששייך.

"אני לא מדבר על השכר הצפון בגן עדן", אומר ר' משה בעונות פשטות, "שם אני חושב שדווקא אלו שעוסקים לפרנסתם, ומתמודדים עם הנסיונות הקשים ברחוב יום יום, גיעו למעלה גבוהה יותר, וכמובא ב'מאור עינים' ובעוד ספרי חסידות, עד כמה אין ערוך לתענוג שהם גורמים להשי"ת שם בעמידה בנסיונותיהם.

"ואדרבה, אני חושב על עצמי תמיד, שאולי בגלל שהשי"ת רואה כי אני חלש מדי ולא אוכל להתגבר אילו אעמוד מול נסיונות הרחוב, לכן הוא שם אותי בכולל, כי רק כאן אשאר ערליכער איד", מגלה ר' משה שוב טפח של ענווה האופפת את עמלי התורה.

"אך סוף סוף בכולל, זוכים לחיות כערליכער איד, וזה הדבר הטוב ביותר ששייך להיות..." - מפטיר ר' משה כשעיניו בורקות מעונג עילאי.

מה שרואים בחוש של אדם אחד זוכה לזה, גם אם כולנו שמענו המון דרשות בשייבה על מעלת התורה, לעניות דעתי זה תלוי עד כמה ירדו כל הדברים האלו מהמוח גם אל הלב, לקנות את המבט שתורה היא הדבר החשוב ביותר ששייך, ושללא תורה אין כל ערך לחיים

כשרוצים – מצליחים

השאלה המתעוררת היא, האם גם הבנק מכוסה תיכף מההחלטה הזו להישאר נטוע בהיכל הכולל?...

ר' משה: "קודם כל, ההחלטה להיות משבט לוי, באה על סמך הידיעה הברורה, שידועים בלב שהתורה תספק כבר גם את כל הצרכים, וכפי שהרמב"ם מבטיח, 'ויזכה לו בעוה"ז דבר המספיק לו כמו שזכה לכהנים הלויים'. ואף על פי כן, פשוט שלא זו הדרך ללכת 'קאפ אין וואנט', בלי להתייחס לצרכי הבית והמשפחה. פשוט שהכל הולך רק עם התייעצות בדעת תורה, וכשמתעורר בבית צורך, פונים לשאול לרב ומורה את המעשה אשר יעשו."

"אך כשרוצים באמת ללמוד, גם כשיוצא לפי הדעת תורה שיש לסגור קצת את הגמרא, זה לא סוף הדרך... מתעקשים שוב, פונים להשי"ת ומתחננים שבכל זאת יזכנו להישאר דבוק בתורתו לגמרי, וכשיש רצון והשתוקקות אמיתי לתורה, השי"ת לא משיב ריקם, הוא עוזר בדרכים מופלאות."

גם בעולם הגשמי זה ככה, אלו שמתעקשים הם אלו שמצליחים. יש לי חבר בן גילי שהוא עשיר גדול, ואני זוכר אותו מבחרותי, איך שהוא תמיד חיפש סגולות לפרנסה וכדומה, ואני זוכר באחת השנים שלא חילקו 'ביזת הים' אחרי פסח, אך הוא שמישהו לחש לו שזו סגולה לפרנסה, השכיב עצמו לאורך ולרוחב, ובסוף השיג את הביזת הים שלו, נגד כל הסיכויים... וכיום הוא עשיר גדול, הוא חתר בעקשנות וניסה את כל הדרכים, והשיג את מטרותיו. ולהבדיל גם בתורה זה ככה, כל אחד והעשירות שלו... מי שמתעקש, משכיב עצמו לאורך ולרוחב ולא מרפה, עם הרצון החזק ללמוד ועם האמונה האיתנה בהשי"ת שהוא כל יכול והרבה דרכים לפניו ית' להביא טרף ללומדי התורה, הוא זה שזוכה...".

ר' שמעון עוזר טוען שכל האמור הוא כשעדיין הרצון ללמוד עדיין אינו בוער מספיק חזק: "כשרוצים עוד יותר ללמוד, זו לא שאלה בכלל, ולא הולכים לשאול אפילו, פשוט נשארים ללמוד...".

האם העזרה הזו ממרום, לשבט לוי - אנו פונים לר' שמעון עוזר - באה בדרך הטבע, או שרואים בכך גם דברים שלמעלה מדרך הטבע?

ר' שמעון עוזר צוחק: "איזה סוג שאלה... מי שיושב בכולל אין לו את הזמן להתעסק עם שאלות כאלה... מה זה משנה אם זה בדרך הטבע או שלא בדרך הטבע?" תוהה ר' שמעון עוזר באמונה פשוטה חושית. "העיקר שמצליחים עוד יום להישאר באהלה של תורה ועוד יום, ועוד יום, מה זה משנה איך באה הישועה?"

"זה דבר בטוח שאין בכך כל פקפוק, שמי שמחזיק את עצמו חזק בלימוד, הקב"ה מסדר את כל ענייניו על צד היותר טוב. זה

דבר שהתורה"ק מבטיחה בפירוש. תשאל איך בדיוק זה קורה? אלו נסים יומיומיים, אין זמן לעקוב אחרי זה..."

"אני רחוק מלהיות בגדר ה'מיימינים' בה' העוסקים בתורה לשמה, אך ראוי לציין בנקודה זו את הדיוק המופלא של ה'מאור עינים' על מאמר חז"ל על הפסוק 'ארך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד', שהגמרא אומרת שהמיימינים בה זוכים לאורך ימים וכל שכן עושר וכבוד, והמשמאלים בה רק לעושר וכבוד. וה'מאור עינים' מדייק מנוסח הגמ' 'וכ"ש עושר וכבוד', שאכן למיימינים בתורה, אלו שעוסקים בתורה לשמה, העושר וכבוד שלהם בא בדרך 'וכל שכן', כלומר, זה אכן בא ממילא, אך זה לא מעניין אותם כמעט..."

"ישנה הגדרה מופלאה שיכולה לשפוך אור בעניין זה מה ששמעתי בשם הגאון ר' חיים אורי פריינד שליט"א, מוסיף ר' שמעון עוזר, "שמעתי את זה מהרה"ג ר' מאיר אליהו שטיינבערג שליט"א בשמו של ר' חיים אורי שאמר לו פעם הגדרה קולעת, 'מעולם לא יצא אברך מהכולל, כי לא היתה לו פרנסה לאותו יום, תמיד זה בא רק כי רצה להיות מסודר לימים הבאים...'. וזו האמת, שהקב"ה מספק צרכי כל יום ביומו, אשר מי שירצה יוכל לראות זאת בחוש. וכל מה שאנשים לא ממשיכים בלימוד, הוא מחמת דאגות המחר. האדם מדי רוצה להיות מסודר..."

"צריך ללמוד להרגיש טוב להיות לא מסודר, אני מאד מסודר ובטוח כשאני לא מסודר... הרי בין כך ובין כך אנו בידיים הטובות של השי"ת..."

"אך כמובן שעיקר היסוד בכל זה, הוא רצון אמיתי ללמוד את תורת ה', ובצירוף לכך הרבה תפילה ובקשה, כפי שר' משה אמר, כי רק זה באמת מועיל, כשהשי"ת חונן ומרחם כשמתחננים אליו."

ר' משה: "בפועל, העזרה משמים תמיד תתלבש באיזו דרך טבעית, אבל רואים שזה בא ישר מהשי"ת. כי רואים יום יום חסדים גלויים שהשי"ת מראה באופנים מופלאים, כאשר בכל פעם הכסף מגיע ממקומות שכלל לא תכננת ולא חלמת עליהם. ההרגשה הברורה והמתוקה היא שזה בא ישר מהשי"ת."

"זה כמו שחז"ל אומרים על הפסוק 'כל הנשמה תהלל קה' - על כל נשימה ונשימה תהלל קה', כך זוכה הכולל יונגערמאן, שעל כל שקל ושקל יהלל קה-ה, בקשר תמידי ומתוק עם בורא עולם, ששולח ישר מידו המלאה והפתוחה את פרנסתו לבניו אהוביו."

הבה ניגע בנקודה נוספת. איך גורמים שבני הבית יסכימו לחיות חיים של שבט לוי, הרי הם אינם זוכים לתענוגים הרוחניים המופלגים שאתם זוכים בכולל?

ר' שמעון עוזר: "הכלל שהשי"ת עשה את טבע האשה שהיא רוצה את רצון בעלה. כשהאשה רואה איך שהתורה היא החיים של הבעל, היא תראה את הברק בעיניו שלו, באיזה חיות ותענוג הוא מדבר על סדר הכולל, היא תמסור את הנפש, ותקריב הכל, כדי שבעלה לא יפסיד זאת."

ר' משה מעיר: "בדרך אגב, זה כלל חשוב גם לגבי חינוך

"שמעתי אר"ה מהרה"ג ר' מאיר אליהו שטיינבערג שליט"א בשמו של ר' חיים אורי שאמר לו פעם הגדרה קולעת, 'מעולם לא יצא אברך מהכולל, כי לא היתה לו פרנסה לאותו יום, תמיד זה בא רק כי רצה להיות מסודר לימים הבאים...'. וזו האמת, שהקב"ה מספק צרכי כל יום ביומו, אשר מי שירצה יוכל לראות זאת בחוש. וכל מה שאנשים לא ממשיכים בלימוד, הוא מחמת דאגות המחר. האדם מדי רוצה להיות מסודר..."

ר' משה: "אדרבה, אם יש רגעים קשים, אני שמח פי כמה שאני יושב בכולל... הרי ברגעים הקשים מרגישים איך שרק התורה זאת נחמתי בעיני, וממלאת את הנפש בחיזוק ועידוד, הכולל הוא אז כעוגן הצלה".

על אוצר זהובים

למעשה, מה תציעו לאברך המצוי, איך יגיע גם הוא לאהבת תורה כזו, שלא יסכים להיפרד ממנה בשום מחיר?

ר' שמעון עוזר: "פשוט ללמוד הרבה על המעלה הנשגבה של לימוד התורה. אחד הספרים המיוחדים ביותר שמביאים חשק התורה, הוא ספר נפש החיים בשער ד', להגה"ק ר' חיים מוואלוז'ין ז"ע. רבינו שליט"א אמר לי פעם לומר לאברכים המבקשים לקנות חשק התורה ללמוד שער זה. המאמר בנוי בעיקר מציטוטים נוראים מהזוהר הקדוש, לכל אורך המאמר, שמלהיבים את הלב מאד ללימוד התורה הקדושה.

"כן יש את מאמרי ה'חפץ חיים' על התורה הקדושה, שמלהיבים מאד את הלב. יש את ספרו 'בנין עולם', או בספרו 'תורת הבית' בשער התורה, וכן בשאר ספריו, שכולם מביאים התלהבות גדולה מאד ללימוד.

"ואכן, זה פשוט כואב לראות לפעמים אברכים שיושבים בכולל, כמו מי שישן על אוצר מלא זהובים בלי לדעת איזה אוצר מונח לפניו, ובמקום להספיק דיבורים של תורה הקדושה, מעבירים את הזמן על דברים של מה בכך.

"גם אם אני מזלזל בעצם הישיבה במחיצות הכולל, שזה מציל הרבה מנסיונות, אך פשוט שכשמדברים על מעלתו הנוראה של בן תורה, לא מדברים על כך, וכשאברך ישקיע קצת בלימוד הספרים הקדושים האלו, או בספרי חסידות אחרים, על קדושת התורה, כל רגע לימוד יהיה בשבילו תענוג, ולא יותר כ"כ על רגעי היקרם מפז, ואט אט יהפוך לבן תורה אמיתי..."

"ואם ה' יזכה אותו גם להצליח ולקנות מקצועות בתורה, הוא הרי הופך למהות אחרת, מהות של 'תלמיד חכם', זה מוח אחר, כוחות אחרים, מרומם על כל ברכה ותהילה, אשרי הזוכה".

ר' משה גאטליב מזהיר על נקודה העלולה להיות הפרעה לישיבת האהל: "אחד הדברים המפריעים ביותר להצלחה בלימוד, זה הסקרנות אחרי החדשות וכל המתרחש בעולם. כשמתבוננים קצת בכך, זה פשוט כואב. הרי מידי יום יש חדשות אחרות, ולמי שחושב שהוא רק עוקב אחרי החדשות ה'בוערות' היום, אני יכול להעיד לו מנסיוני עשרות שנים בכולל (שיש לו קאווה שטיבל...), שהחדשות לעולם אינן נגמרות... מי שמתחיל להתעסק איתן לא יגמור לעולם. היום זה המלחמה כאן ומחר זה הבחירות שם, וזה לא מפסיק, וזה פשוט ללעוס מים. והצער הוא גדול לראות איך שעל שטויות כאלו אברכים מפסידים רגעים יקרים ונצחיים של סעיפי שולחן ערוך שהיו יכולים להספיק.

"אני הייתי מציע לאברך שרוצה להצליח, ולהתעלות בלימוד, שיתבונן היטב בכך שזה שטות והבל גדול, ויחליט אחת ולתמיד שהוא מוציא את השטויות האלו מתחום ההתעניינות שלו".

ר' שמעון עוזר מסכים: "זה קשה מאד להצליח באמת בלימוד, כשהראש עסוק עדיין עם השטויות האלו. נחוץ מאד לעשות את ההחלטה הזו. זה דומה, למשל של ה'חובות הלבבות' שממשיל את תאוות העוה"ז למים מלוחים, שרק מגבירים את הצמא יותר ויותר. בתאוות הנייעס זה בולט ביותר, כמה שהאדם נכנס לזה, הוא רוצה עוד ועוד, וזה כואב מאד לראות איך שמחליפים תענוג נצחי של כל מילה בתוה"ק עם תענוג עלוב כזה..."

הדורות. המציאות הוכיחה, שאלו שזכו שדורותיהם ימשיכו בדרך התורה ובהתמסרות לתורה, הם אלו שבבית הקרינו כלפי חוץ, את החיות והתענוג שהם רווים מהחיים הרוחניים, ולא שמרו את זה בלב.

"וזה לא רק כלפי תורה, כך זה גם כלפי חסידות, כלפי התקשרות לצדיקים - הדברים עוברים לדורות הבאים לפי החיות והתענוג שהם רואים שהוריהם שואבים מזה, כפי שרואים בחוש בדרך כלל למי שיבחון את המשפחות שהצליחו בחינוך הילדים".

אושר מהו?

יש מצבים שנדמה לאברך בכולל, שהוא מפסיד עקב התמסרותו לתורה. אין לו כסף לכל מה שהוא צריך, והוא חושב שאילו היה עוסק יותר בפרנסה, היו חייו מרווחים יותר, מה תאמרו לאברך במצב הזה?

ר' שמעון עוזר: "יש להבהיר בזה נקודה יסודית. כשאברך חושב שעליו לצאת מהכולל, בשביל להיות איש מאושר יותר, זה נובע לפעמים מחוסר התבוננות נכונה במושג אושר.

"אושר זה לא לחייך ולהרגיש זכות. אושר זה להיות גליקליך. כשהש"ת עוזר והאדם מצליח בפרנסתו, ולא חסר לו מאומה מצרכיו, זה לא נותן לו הרגשת סיפוק, והוא לא הופך לאיש מאושר. הוא לא מרוצה באמת, ובוודאי לא מאושר, כי זה דבר שאי אפשר ליהודי להשיג בשום אופן כשהוא אינו משלים את רצון קונו ותפקידו בעולם.

"הרגשת האושר היא הרגשה שנוגעת בחלקים העמוקים ביותר בנפש. זו הרגשת שלימות כזו, שרק כאשר חלקי הנפש העמוקים ביותר מצטרפים לכך, מרגישים אותה. ויהודי שיש לו נשמה, חלק אלוך ממעל, אי אפשר לו בשום אופן להיות מאושר, רק אם גם הנשמה מרגישה את שלימותה, שהיא ממלאת את תפקידה. זה פשוט לא יתכן באופן אחר, גם אם יש כאלו שמנסים לפעמים להציג כלפי חוץ שהם מאושרים, זה פשוט מזויף מתוכו. ולכן יהודי בעל נשמה, יכול להרגיש אושר רק כשהוא משתדל למלא את תפקידו האלקי מתוך אמונה ובטחון וזוכר את ה' בכל פרטי חייו.

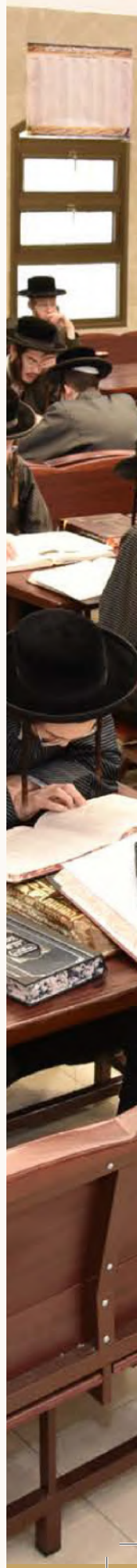
"כשמבינים את זה, מבינים שאין סיבה לחפש אושר מחוץ לכולל, אלא אם כן התפקיד האמיתי שלך הוא אכן לצאת מהכולל. ורק זו השאלה, אם זה התפקיד או לא זה התפקיד. כי זה חבל גם מצד חיי עולם הזה, למכור הרגשת אושר, בגלל קושי חולף.

"כמובן, שבו בבד אכן נחוץ מאד לעבוד על מידת ההסתפקות, להיות שמח בחלקו, שאז גם הקושי הצדדי כאשר חסר משהו בצרכים, מתגמד והולך".

איך מתמודד אברך הכולל, בזמני קטנות, כשאין מאירה לו ההרגשה המרוממת על מעלתו הגדולה כבן תורה?

ר' שמעון עוזר: "זמני קטנות, זה דבר ששייך לכל יהודי שחי בקשר עם הש"ת. וזה מבואר הרבה בספה"ק איך שהקשר עם הש"ת בנוי דווקא בסדר שיש גם זמני קטנות. זה לא קשור ללימוד בכולל...

"לכל יהודי יש קטנות ולכל יהודי יש נסיונות, הרי בשביל כך ירדנו לעולם, לרומם את זמני הקטנות. ונכון אמנם שיש מושג של 'כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו', והבן תורה עובר יותר נסיונות בעניינים דקים ופנימיים בפנימיות הנפש, אך מצד שני אין זה אלא מפני שיש לו כוחות גדולים יותר, כי התורה נותנת המון שמחה וכוחות להתמודד, וזכרים כל הזמן שיש בורא לעולם, ורואים את הנסיונות במבט צלול ומפוכח, ובעזרתו 'ת' מצליחים".

הרה"ח יהודה לייב שלמה סאמעט ז"ר הי"ד

ז' כסלו תשס"ב

דור שלישי בצל רביה"ז זי"ע א

רבי יוד'ל היה נצר מטעי דור שלישי בצל קדשם של רבוה"ק. אביו הרב החסיד רבי יואל סאמעט ז"ל היה כידוע מראשוני וחשובי תלמידי וחסידי רביה"ז זי"ע, וגם זקינו רבי מרדכי יצחק ז"ל היה מתלמידיו הראשונים של רביה"ז זי"ע, וגבאי ראשי בבית מדרשו. ואם תמצוי לומר - היה באמת ר' יוד'ל כבר דור רביעי אצל רביה"ז זי"ע, כי זקנתו הצדקנית מרת מינדל סאמעט ע"ה, הידועה בשמה "די באבע מינדל" (שזכתה להסתופף אצל הרה"ק ר' מהרצ"ה מליסקא זי"ע ותלמידו הרה"ק ר' ישע'לע מקערעסטיר זי"ע ולאפות את החלות עבור סעודות המלוה מלכה הנודעות שלו), כבר נתקרבה לרביה"ז זי"ע. לאחר שנתאלמנה מבעלה הרה"ח ר' יעקב מקערעסטיר ז"ל, עלתה מאירופה לארץ הקודש, ואז הגיע

הגה"ק רבי יוסף חיים זאנענפעלד זצוק"ל מרא דארעא קדישא היה המוהל.

השם יהודה לייב שלמה ניתן לו על שם זקנו הגה"צ רבי יהודה לייב שלמה מרגליות זצ"ל אבד"ק בראד ופרנקפורט דאודר, שהיה מ'היושבים' הנאצלים בחצר הקודש בעלזא, והיה לוחם מלחמות ה' ברמה גודר גדר ועומד בפרץ. לאחר הברית מילה אמר מרן הגריי"ח זאנענפעלד לאביו ר' יואל, ששם הרך הנולד "יהודה לייב שלמה" מרומז בר"ת בפסוק "שויתי ה' לנגדי תמיד". זכה מנעוריו להתגדל בבית אביו שהיה מלא באהבת התורה ויראת שמים, ואת לימודיו קנה בת"ת 'שומרי החומות' ואחר כך בישיבת 'תורה ויראה' ובישיב"ג בישיבת 'קמניץ'.

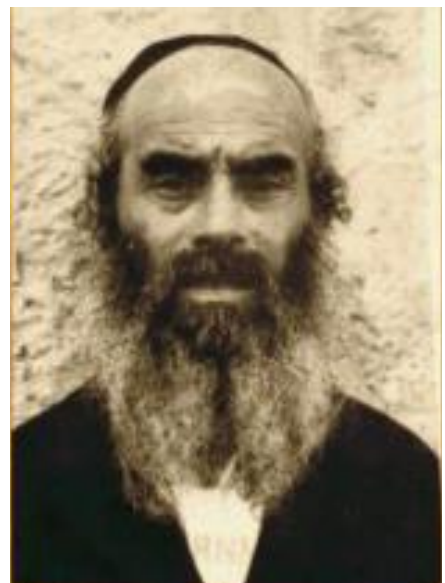
דרך אגב, שם המשפחה 'סאמעט' אינו נובע מסוג הבד העונה לשם זה, כפי שנוטים לחשוב בטעות, אלא מקור שם המשפחה נובע מסימן לראשי-תיבות של המלים בתהלים - "סור מרע ועשה טוב" - סמו"ט, כאות ומופת לדרך הפרישות בה הצטיינו אבות המשפחה החשובה ועתירת היחס.

ז' כסלו - היום הזה מעלה לנו זכרונות מאחד מחשובי זקני אנ"ש, החסיד הנלהב והנלבב, א פייערדיגער ווארעמער חסידיש'ער איד, שקידש שם שמים בחייו ובמותו, הרה"ח ר' יהודה לייב שלמה סאמעט ז"ל הי"ד, הנקרא בפי כל בלשון חיבה "רבי יוד'ל", שהיה רוח החיה בבית מדרשו ומחשובי זקני אנ"ש.

וזאת ליהודה

רבי יהודה לייב שלמה סאמעט ז"ל נולד כבן בכור לאביו הרה"ח ר' יואל ז"ל, בנו של הרה"ח ר' מרדכי יצחק ז"ל - מראשוני תלמידי רביה"ז בארה"ק. ולאמו החוה"צ מרת גיטל זעלדא ע"ה, בת הגה"צ המקובל המפורסם רבי ישעי' אשר זעליג מרגליות זצ"ל.

זכה להיכנס בבריתו של אברהם אבינו על ברכיו של הגה"ק המקובל האלקי רבי חיים שאול דוויק הכהן זצוק"ל, ממקובלי ירושלים הנודעים, שגם היה הכהן בפדיון הבן. ומרן

דור שלישי בצל רביה"ז. זקינו ר' מרדכי יצחק, אביו ר' יואל, ור' יוד'ל

הרר חיים טוביה פיקס

שנדב את הדוד ואספקת החמין ללומדי תורה, תוך הבטחה שלא יגלה על כך לאיש בחייו, וכך נודע לנו עוד מתוך שלל פעולות החסד בהצנע לכת של רבינו הזקן זי"ע (כפי שהרחבנו היריעה על כך במאמר מיוחד ב"אנ"ש בלעטל" שיל"ל בשנה שעברה לקראת יומא דהילולא ו' ניסן תשפ"ב).

אהבת הבורא ושמחת המצוות

על החסיד רבי יהודה לייב שלמה ניתן להמליץ את הפסוק בפרשת ויחי - "גור אריה יהודה... כלביא מי יקימנו", כפירוש רש"י בפרשת בלק: "הן עם כלביא יקום וגו'" - כשהן עומדין משינתם שחרית הן מתגברים כלביא וכארי לחטוף את המצות ללבוש טלית לקרוא את שמע ולהניח תפילין. לא ישכב - בלילה על מטתו עד שהוא אוכל ומחבל כל מזיק הבא לטרפו. כיצד קורא את שמע על מטתו וכו'. ונתקיים בו גם סיפא דקרא 'ודם חללים ישתה', כשזכה למות על קידוש ה', וכרע נפל שדוד במערכה על קדושת ירושלים, כמתואר להלן.

מי שראה את ר' יוד'ל על משמרתו מדי יום ביומו בשערי בית מדרשו בשמחה עצומה בשעות הבוקר המוקדמות, ראה 'אהבת התורה' מהי, 'אהבת הבורא' מהי, 'אהבת המצוות' מהי. בשעות הבוקר המוקדמות כבר היה מוכן בבית המדרש לשיעורי תורה, ובשנותיו האחרונות אף היה ה'זועקער' [מעורר] לעורר את החברים לבוא להשתתף בשיעורים, כאשר האריך בזה כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בהספדו עליו בכיכר השבת, שהיה תמיד מגיע בשמחה עצומה לבשר לרבינו שליט"א שנתרבו עוד חברים המגיעים ללמוד באשמורת הבוקר.

כחודשיים וחצי לפני פטירתו, ביום כ"ה אלול תשס"א, ייסד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א את סדר הלימוד 'עמוד היום' בש"ס, ומאותו יום והלאה נדבק לסדר לימוד זה שקבע מרן שליט"א בהתלהבות ובחשק גדול, כשבכל יום למד לראשונה את ה'עמוד' בשיעור הקבוע לפנות בוקר אצל אחיו יבלחט"א הרה"ח ר' יקותיאל שליט"א, ושוב למדו שנית בשעות אחה"צ, ושוב בפעם השלישית בערב בשיעורו של יבלחט"א הרה"ג ר' עמרם דייטש שליט"א, כך חזר שוב ושוב על ה'עמוד' כל פעם בשיעורו של מגי"ש אחר (שאגב, המגידי שיעורים היו צעירים ממנו הרבה שנים).

המשתתפים בשיעורים זוכרים כיצד בימיו

בתכלית הצניעות והקדושה, ואכן זכה לבנות בית מלא יראת ה', בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות ומרביצי תורה ויראה.

מי שדאג לשתיה חמה לשיעורי תורה...

מנעוריו היה ר' יוד'ל חובב תורה ומוקיר רבנן, משכים ומעריב לבתי כנסיות ובתי מדרשות, וקובע מקומו בין קובעי העתים ללימוד התורה בבוקר ובערב, ובכל זמן פנוי היה עוסק בלימוד התורה מתוך יגיעה והתמדה. את מקומו לתפלה קבע ברוב ימיו ב'מנין הגדול' - מנין רבינו, שמתפללים בחיות ובמתיקות.

חביבותו לתורה ולומדיה היתה לשם דבר, כאשר זכה לשמש תלמידי חכמים, וכל ימיו היה מספק משקה חם ליושבים על תלמודם, בבוקר ובערב, דבר שהתחיל בו עוד מימי הבחורות, והמשיך בו כיובל שנים עד ימיו האחרונים. היה מביא קומקומים, כוסות, ושאר צרכי השתיה, ומכין את השתיה החמה בחיות עצומה ומתוך שמחה וסיפוק עצום.

בימים ההם של צוק העתים (בראשית שנות הקמת המדינה הציונית), כאשר צלוחית של טעם וקאווע חם היתה מהדברים שהם יקר המציאות, הגיע ר' יוד'ל ובידו חבית מים וכל הכלים למען לספק שתיה חמה למשכמי קום ומאחרי שבת בבית המדרש, כשכולם תוהים ומתפלאים מנין לו הכסף וההוצאות בשביל זה, והוא ממשיך להפתיע את הציבור בהבאת צוקער (מצרך יקר המציאות בימים ההם) ועלי טעה וקאווע, וכך המשיך בעבודתו בסודיות מוחלטת.

לימים הודה שמי שעמד מאחורי הדברים היה לא אחר מכ"ק רבינו הזקן זי"ע בעצמו,

רביה"ז לארה"ק בפעם הראשונה, ובראותה שמדובר באיש קדוש, שלחה את צאצאיה להסתופף בצל קדשו. ורביה"ז קרא עליה 'אשה גדולה' (סיפורה בהרחבה יבוא במקומו).

כשהיה רביה"ז בארה"ק בפעם הראשונה, טרם נולד אז ר' יוד'ל, ורק שמע מחייו ופעליו של אותו צדיק מפי אביו וזקיניו וכן משאר החסידים שהתקבצו בצוותא מדי שבת בשבתו בחדר הקטן שברחוב לייב דיין. בשנת ת"ש, עם הופעתו בשנית של רבינו הזקן זי"ע בירושלים, נקשר אליו בכל הלהט, ואף זכה לשמשו ולשמח את לבו הרבה פעמים. וכך זכה ליהנות מזיו אורו של רביה"ז עד היותו בחור בגיל י"ז שנה, והיה רגיל לספר למקורביו על החיים הרוחניים שזכה להם בהיותו מסתופף בצל קדשו.

האיש מקדש

את ביתו הקים עם זוגתו החשובה מרת שרה ע"ה בת הרה"ח ר' פנחס זלצמאן זלה"ה מחשובי

חסידי קארלין ומנקיי הדעת שבירושלים. יחד עם זוגתו הצנועה השתית את ביתו על אדני התורה ויקוד אש החסידות, ובדרכי מלבושי ויסודות הצניעות, כפי שהעמיד לנו רביה"ז זי"ע את הדרך ילכו בה בבניית בתים בירושלים

בעבודת הקודש בחיתוך רצועות לתפילין

עם אביו ר' יואל ואחיו ר' יעקב צבי, בהר הזיתים ליד ציון זוגתו / א

בשמחת מורים בבית מדרשו, מאחוריו ר' אהרן בהגר"מ ב"ד. יושב ולידו יבלחט"א ר' מרדכי גוטפארב

עבור יולדות בבית-ההחלמה ליולדות, ועוד ענייני צדקה וחסד רבים.

אנשים רבים סיפרו על הדלת הפתוחה שהיתה להם אצלו. אחד מגדולי סוחרי ההדסים הגיע בימי ה'שבעה' וסיפר שהיה מגיע אליו מדי שנה, ולווה ממנו סכום עצום, אותו היה משקיע במסחר ההדסים, כשאחרי החגים היה מחזיר את ההלוואה, כך במשך שנים רבות. סוחר אחר סיפר שקיבל ממנו גם הוא סכום עצום להשקעה במסחר באריגי צמר מסוימים, ורק אחרי שהוציא את הקרן בא לשלם, כשבמשך כל תקופת ההשקעה לא העיר לו על ההלוואה ואף לא רמז לו על כך. רבים חייבים לו טובה על צרכי חסד שונים, ועל הלוואות שהיה נותן ביד רחבה ובלב פתוח במיוחד לצורך 'הכנסת כלה' ועוד.

לפרנסתו התעסק שנים רבות בעשיית תפילין ובתשמישי קדושה, כשבין השאר עסק בהכנת תמונות שונות לתלות בסוכה, וכגון התמונה הידועה הוותיקה מ'בית המקדש השלישי', שהביא ודאג להביא את הרעיון והמקורות לצייר הידוע ר' יעקב ווייסבערג ז"ל, וכן עוד תמונות רבות שהיה הוא הממציא וההוגה.

מבריה את בדי הקאפטענעס בגבולות

כולנו יודעים שרבינו הזקן זי"ע היה מגדולי המחזירים עטרה ליושנה בלבישת מלבושי ארץ ישראל גם בימות החול, כפי שמעיד על כך רביה"ק זי"ע בהקדמת המו"ל 'שומר אמונים', שהסביר ששינוי הלבוש נותן מקום לשביתת היצר, אך לא רבים יודעים, עד כמה היה גדול חלקו של ר' יוד'ל בנתינת האפשרות לקיים זאת למעשה, כשבזכותו נשאר שם ושארית ללבוש הירושלמי המקובל מדור דור, כשדאג בזה להשלים חפצו ורצונו של רביה"ז ושאר צדיקי ירושלים.

באותן שנים היו רוכשים את הבדים והסחורה מהערבים במצרים ובירדן. עם הכיבוש הציוני, כשנסגרו הגבולות ומצרים וירדן הפכו לארצות אויב, נחסמו הדרכים להכניס את האריגים והבדים ארצה, והיו קשיים רבים בהשגת הבדים. גם לא היה שייך לייצר ולארוג בדים כאלו משלנו, וזו היתה סיבה גדולה כשלעצמה שרבים החליפו מלבושיהן ופשטו מעליהן את ה'קאפטן' הירושלמי.

באותה שעה חגר ר' יוד'ל את מתניו, התאמץ ופעל בדרכים לא דרכים להביא את הבדים המבוקשים ע"י מבריהי הגבול, ובכך היתה הרווחה לאנשי בירושלים בפרט ולבני ירושלים הנאמנים בכלל. מאוחר יותר ארג את הבדים בעצמו, וגם המציא

האחרונים התאונן באחת הפעמים על מיחושי רגליו כאשר אחד משיעורי ה'עמוד' התקיים בקומות העליונות שבבנין בית-המדרש, אך מיד הטעים את הדבר בשמחה, שכעת הוא זוכה להתאמץ יותר לשיעורי תורה.

כן נמנה מן הקבועים בשיעורו של הגה"צ ר' נטע פריינד זצ"ל. קביעותו בשיעור זכורה למשתתפים עוד מהשנים הקדומות בהיותו מקהל המקשיבים לשיעורו השבועי הידוע בספה"ק 'אור החיים' של הגה"ח רבי יחזקאל בראך זצ"ל, מראשי קהל יטב לב דסאטמאר בירושלים. כמו"כ היתה לו קביעות לגמור בכל שב"ק את ספר התהלים, חוק ולא יעבור.

א פרייריכע נשמה

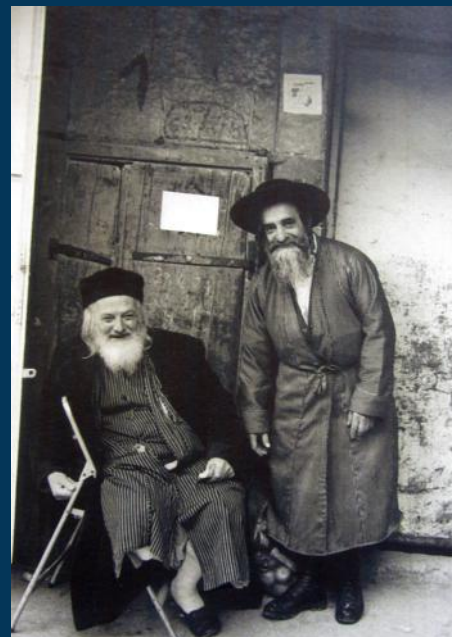
חסיד נלהב היה ר' יוד'ל לרבותינו הקדושים. כאמור, עד גיל י"ז היה קשור בלב ונפש לרבינו הזקן זי"ע, ואחר פטירתו היה מקושר בלב ונפש לרביה"ק זי"ע, ואח"כ בביטול ובלב ונפש לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א. ראו בו את הסממנים העיקריים המרכיבים את ה'חסיד': אמונה פשוטה, אמונת חכמים, ביטול גמור ושפל רוח, ולב שמח תמיד, דאגתו בלבו וצהלתו בפניו.

שייף עייל שייף נפיק היה ולא החזיק טיבותא לנפשיה. רבים המליצו על ר' יוד'ל שלא היה עניו או שפל ברך, אלא פשוט לא ידע גאות מהי, בבחינת 'ביטול היש'. הסכים להסכית אוזן לצעירים ממנו בעשרות שנים והתרועע עם כל אחד ואחד בקהילתנו הקדושה, וחבר לכל עובד ה'.

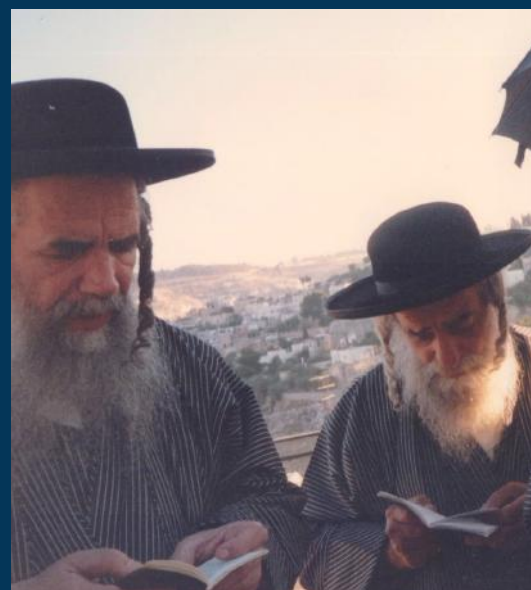
כך זכרוהו כולם וקוננוהו בהלווייתו כ'איש שמח וטוב לב', מכבד את הבריות ומכובד עליהם, נוח למקום ונוח לבריות, נוח ונעים היה לשהות במחיצתו, שמח ומשמח אחרים, משמח אלקים ואנשים. נצטט קטע מתוך הספרו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בכרך השבת: "דו ביסט געווען שטענדיג פול מיט שמחה, א פרייריכע נשמה, ביט געווען משמח אלקים ואנשים, האסט נישט געקענט צוקוקן א איד איז צובראכן, האסט געזען א איד איז געפאלן ביי זיך, האסט איהם מחזק געווען... יעצט קלאגט מען, אבער 'יהודה, אתה יודוך אחיך', מיר לויבן דיר וואס דו האסט זוכה געווען מקדש זיין שם שמים, פאר דיר איז דאס א גרויסע שמחה...".

עזר ליולדות

עסק בצרכי צדקה וחסד בגופו ובממונו בסתר ובגלוי כאשר נודע בפי כל מכריו הקרובים והרחוקים. שנים רבות החזיק עם זוגתו ע"ה מפעל 'עזר ליולדות', ששילמו

עם ר' ישראל אייזנער בשוק מא"ש

זוגתו / אמם ע"ה

ד"ר. יושב ר' ישראל אייזנער

את הבד הסינטטי. ואכן עד ימיו האחרונים עסק בזה בעמל רב יחד עם בני משפחתו, כשהוא דואג להבאת הסחורות, ועומד מעליהן בהכנת הבדים, וזוגתו החשובה תופרת את ה'קאפטענעס' לפי החלקים וה'שניט' המקובל מצדיקי ירושלים (כידוע, צורת התפירה ומספר חלקיו של הקאפטן הירושלמי נקבעו לפני שנות דור על ידי הרה"ק רבי אלעזר מענדל מלעלוב זצוק"ל על פי כוונות נעלות).

על משמר השחיטה

גם יש לזקוף לזכותו את קיומה של 'בית השחיטה' ב'מאה שערים' שנים רבות, שהיה במשך שנים רבות בית השחיטה העצמאי היחיד של יראי ה' וחושבי שמו, שבו יכלו בני ירושלים וזקני אנ"ש לעמוד בעינא פקיאח על השחיטה והמריטה וכו', אצל השו"ב הוותיק מזקני וחשובי אנ"ש הרה"ח ר' אברהם בנימין ליכטנשטיין ז"ל ושאר השו"בים.

כמובן שמעצם הסיבה הזאת היה המקום כגירא בעינא דשיטנא, ואלו הנקראים 'ראשי העיר' במשך השנים, ניסה כל אחד בתקופתו לסגור את בית המטבחים, בנימוקים של בריאות הציבור וכו', כשבכך היו מצירים את רגלם של חרדי ירושלים המקפידים על קלה כבחמורה שלא יוכלו

לאכול מאכלי בשר בתכלית הכשרות. ור' יוד'ל נלחם בחירוף נפש בימים ההם על קיום המקום, ואכן פעל רבות בענין.

מנקיי הדעת שבירושלים

ר' יוד'ל ז"ל היה מנעוריו חבר ליראי ה' וחושבי שמו ולנקיי הדעת בירושלים, כפי שקיבל מבית הוריו ומרבותינו הקדושים. בחודשי החורף בשנת תשט"ו, נחרד רביה"ק זי"ע מאוד מהקמתו של מועדון בילוי מעורב ברחוב דבורה הנביאה, בתוככי השכונות

החרדיות, שהיווה סכנה חמורה לעתיד השכונה ולטוהר נפשם של ישראל. אי לכך היה רביה"ק יוצא מדי יום ביומו ביחד עם הגה"צ רא"א מייזעס זצוק"ל ראש ישיבת 'תורה ויראה' (ומלפנים רב ברוסיה, שם מסר נפשו על התורה והיהדות), ועם הגה"צ רבי בנימין ראבינאוויטש זצוק"ל חבר הביד"צ, למחות בעושי רשעה כדת וכדין. ר' יוד'ל זכה באותה מערכה לשבת במעצר תקופה ממושכת יחד עם חבר הביד"צ כ"ק הגה"צ רבי בנימין ראבינאוויטש זצוק"ל.

כשנה לאחר מכן, בשנת תשט"ז, במערכה נגד החפירות סביב לקבר הרמב"ם בטבריא, כשהגרי"ז מבריסק זי"ע שלח את הרה"צ ר' עמרם בלויא זצ"ל להשגיח על החפירות ולעצור אותן, היה ר' יוד'ל מגורי ר' עמרם אשר יצאו בליל חמישי למקום החפירות ללא בגדי שבת והיו על המשמר משך שבועיים ימים, כאשר לנו על הספסלים בבית המדרש בטבריא, עד חלוף הגזירה.

כן היה לבו ער וחם לכל דבר שבקדושה, ובפרטות בעניני צניעות הלבוש וגדרי קדושה, וסייע ותמך בפעולות הסברה אודות המכשול שבפאות הנכריות, ועוד כהנה וכהנה.

היתה יהודה לקדשו

זכה רבי יוד'ל לקדש שם שמים בחייו ובמותו. חנות למכירת כלי צילום ואביזרי מחשב בשם 'פוטו אלף', עמדה לצנינים וכעצם בגרון בתוככי שכונות החרדיות, באמצע רח' יחזקאל בירושלים, ושנים רבות החטיאה את הרבים בסתר ובגלוי במכירת סרטים גרועים וכו'. באותה תקופה התנדבו אברכים יקרים ועמדו שם במשמורות למחות בבעלי החנות מחד, ומאידיך להזהיר את העוברים ושבים שלא להיכנס לשם.

באותו יום (ד' תולדות, כ"ח חשון תשס"ב) עמדו שם שני אברכים חשוכים על משמרתם כשספרי תהלים בידם, ופתאום יצא בעל החנות וביחד עם ברנש נוסף התחילו להצליף בהם מכות רצח ובעיטות אכזריות, וגם ירו בהם גז מדמיע, כדי שיסתלקו משם. בדיוק באותו רגע יצא ר' יוד'ל מבית המדרש שם למד לפנה"צ, וכשראה את המחזה יצא לגונן עליהם, ואז הפילו אותו הפורעים ארצה (כשהוא בגיל

"דו ביסט געווען שטענדיג פול מיט שמחה, א פרייליכע נשמה, ביזט געווען משמח אלקים ואנשים, האסט נישט געקענט צוקוקן א איד איז צובראכן, האסט געזען א איד איז געפאלן ביי זיך, האסט איהם מחזק געווען..."

ליד אביו ז"ל בימיו האחרונים

ערב סוכות ליד ת"ת מאה שערים, משמאל לימין: ר' יודל שוחח עם יבלחט"א ר' אברהם יונה פערל, הרה"צ ר' אהרן קאהן וצ"ל (בנו של רבינו זי"ע), ר' סנדר קרויס, ר' יעקב (בר' אלי) וויינבערגער

השבת, שם נאספו שוב אלפים ורבבות להספד למחאה ולהתחזקות בגדרי הקדושה, ובראשם כ"ק מרן הגאב"ד הגרי"מ דושינסקיא וצוק"ל; הראב"ד הגרי"י פישר וצוק"ל; הגר"ב רבינאוויטש וצוק"ל; הגר"י בלויא וצוק"ל; הגר"מ הלברשטאם וצוק"ל; הגר"מ בראנדסארפער וצוק"ל; ויבלחט"א מרן הראב"ד הגר"מ שטרנבוך שליט"א; והגרא"י אולמאן שליט"א. ואתם עמם בניו של הגרי"ז מבריסק וצוק"ל, אדמו"רים ורבנים וראשי ישיבות מכל העדות והחוגים. נאמרו פרקי תהלים ונשמעו דברי פתיחה מהרה"ח רבי יעקב חנון שליט"א. אח"כ נשאו דברי הספד כ"ק מרן הראב"ד הגר"מ שטרנבוך שליט"א; הגאון ר' מנחם מענדל פוקס שליט"א מו"ץ; הגאון רבי בן ציון מוצאפי שליט"א; וכן נשמעו דברי הספד והתעוררות מ'אחד מן החבורה' הרה"ח ר' בנימין ראזנפעלד שליט"א, שנשא דברים בשם קהילתנו הקדושה.

כ"ק מרן הראב"ד שליט"א הכריז בהספדו, שעפ"י המובא בשו"ע השומע דברי חירוף וגידוף צריך לקרוע קריעה, וכאן שנהרג על דבר כזה, אין לך חילול ה' וגידוף יותר מזה, ועל כן ראוי לקרוע קריעה, או לכה"פ לישב על הארץ אפי' דקה אחת, להשתתף עם האבלים.

בחדרת קודש נשמעו דברי הספד ארוכים ע"י הטלפון מאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, ששהה אז בחו"ל, שעה ארוכה עמד רבינו שליט"א ובכה את הנפטר הגדול שהיה רוח

72 שנה), וראשו החל לשותת דם, ולמרבה הפשע - המשטרה שהגיעה לשם היו עסוקים לגרש את האברכים היקרים שעמדו שם, במקום להתעסק עם היהודי הזקן השותת דם בראשו.

ר' יודל הובל לביה"ח, שם איבד את הכרתו, ושכב שם כשבוע שלם, ובינתיים יצאו קריאות מחברי הבד"ץ ועוד לעורר רחמים רבים לרפואתו. אולם יצאה הגזירה מלמעלה. נוצר דימום במוח וזיהום התפשט ומצבו התדרדר, ובצהרי יום חמישי ז' כסלו תשס"ב יצאה נשמתו בטהרה.

ירושלים הפכה למדורת אש, וגם כל הגולה היתה כמקוקה, ומיד הוכרז ע"י הבי"צ על לוויה רבתית על פני ככר השבת, ולמרות ההכנות לשבת קודש הוכרז על 'ביטול מלאכה' בשעות הלוויה, כשגדולי ישראל משאר העדות והחוגים מצטרפים לכך.

מסע הלוויה יצאה מחצר בית מדרשנו בסביבות שעה שבע בלילה, וציבור גדול נאסף בחצר הגדול ובחצרות ובסמטאות הסמוכות, והספידו אותו במספד תמרורים הגאון הצדיק רבי ישראל חיים קאהן שליט"א רב ואב"ד בית מדרשנו, אחרי נשמעו דברי הספד מהגאון המפורסם רבי שבתי שלמה וויגדער זצ"ל מרבני בית שמש, ולפני צאת הלוויה נשמעו דברי הספד ופרידה בשם המשפחה מאחיו יבלחט"א הרה"ח ר' יקותיאל סאמעט שליט"א.

משם עבר מסע הלוויה לעבר ככר

על משמר הדת. לשמאלו של ר' עמרם בלויא בין כותלי הכלא בל"ג בעומר

ר' יודל יחד עם זקני אנ"ש מול מגרש הרוסים במערכה לשחרור אסירים במערכה על סגירת רח' בר אילן בשבת. לידו המגיד ר' ארי' שכטר, נראים גם ר' בעריש לויפער, ויבלחט"א אחיו ר' יקותיאל.

עם רבי עמרם בלויא ובנו ר' ישעי' ז"ל בכלא לפני עריכת משפט

היתה יהודה לקדשו

ר' יודל מובל לבית החולים לאחר שפצעוהו. נראה הרה"ג ר' משה ברנדסדורפר

ר' יודל מנסה להציל את האברך מיד הפורע

מסע הלוויה בככר השבת

מסע הלוויה ליד בית מדרשו

תושבי ירושלים המומים לקבל את הבשורה

החיה ומגדולי פעילי השיעורים בבית מדרשו. רבינו קרא עליו את הפסוק "היתה יהודה לקדשו", וסיים בדבריו שכבר נזכה בקרוב שיתקיים סיפא דקרא "ישראל ממשלותיו", שתחזור עטרת ישראל ליושנה ותחזור ממשלת ומלכות בית דוד, ולא ימשלו בהם שונאים, כמו"כ המליץ עליו רבינו הפסוק "יהודה אתה יודוך אחיך", כשקרא רבינו בקול גדול "אנו מודים לך על מעשיך, היית קרבן ציבור למען קדושת העיר, ומודים לך על כך שזכית לקדש שם שמים ברכים". רבינו שליט"א הזכיר גם את המאמר חז"ל (גיטין לו:): "יהודה שקידש שם שמים בגלוי, זכה ונקרא כולו על שמו של הקב"ה."

חרדת קודש אפפה במקום, כשרבינו שליט"א הכריז באמצע דברי ההספד: "הבה כולנו לקדש שם שמים עלינו, לאמיר צוזאמען מייחד זיין שם שמים", וצעק רבינו שליט"א בקול גדול ולא יסף: "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד", וינועו אמות הספים מקול רעש גדול כשקהל האלפים נענו אחריו וקיבלו עליהם עול מלכות שמים ביחד.

משם המשיכה הלוויה כשאלפים ורבבות מלוים את המטה עד למקום מנוחתו בהר המנוחות. ת.נ.צ.ב.ה.

אמר הכותב: מעניין לציין מה ששמענו השבוע בהשגחה פרטית, שאחד מנכדיו של אותו איש בליעל חזר בתשובה והינו כיום חרד לדבר ד', וידועים דברי הספה"ק על כך ש"מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק", שלאחר שישאל התעוררו בתשובה על ידי המן, על ידי זה נתברר הרע ונתגלה הטוב, וכן הדבר לענייננו.

משא ההספד של רבינו שליט"א והקלטות היסטוריות ממשא הלוויה, ההספדים ועוד, יעלו בס"ד בקול אנש בשלוחה 1 לקראת יום האירצייט שבוע הבא יום רביעי/חמישי.

אזהרה!

בשנת השמיטה ובתקופה שלאחריה נמצאים בשוק מוצרי מזון שאינם בהשגחת הבד"ץ באריזות דומות לאלו שבהשגחתנו גם אם הם מאותו מפעל עצמו אם אין עליהם חותמת הבד"ץ אינם בהשגחה.

ואין לנו אחריות לגביהם.

על הציבור להתרגל לעיין תמיד על כך ביתר הקפדה בטרם הקניה. זה יחסוך לו וגם לאחרים הרבה כאבי ראש ומפח נפש.

חותמת הכשרות. הערובה היחידה לכשרות המוצר!

בחצרות אנ"ש

מהנעשה והנשמע בחיכלי אנ"ש בכל אתר ואתר

מעמד מלוח מלכה והתייסדות חברותות לספרי חסידות שע"י איחוד הבחורים דקהילתנו במאנסי

רעיון קדשו של כ"ק מרן רבינו שליט"א שכבר הונהג בירושלים ובית שמש | המעמד התקיים בראשות הרה"צ ר' אהרן שליט"א אב"ד קהילתנו במאנסי

רוצים לזכור ליהנות מהסדר המיוחד הזה, ורוצים שיצמידו להם אברך ללימוד ספרי החסידות, שכאמור יסודתו בקודש והיא יוזמת קדשו של כ"ק מרן רבינו שליט"א, שיפנו אל העסקנים החשובים הר"ר יצחק באדאנצקי שליט"א והר"ר יצחק באדאנצקי שליט"א.

פרשת וירא בראשות אב"ד קהילתנו במאנסי, מעמד מיוחד לבחורי הקהילה אשר בו התייסדו החברות המיוחדות תחת השם 'להעלות' והחלו הפעילויות למען הפרויקט המיוחד הזה. בימים אלו פונים העסקנים החשובים לכלל הבחורים אשר

שליט"א, ארגנו העסקנים החשובים של איחוד הבחורים דקהילתנו במאנסי חברות מיוחדת לעודד את לימוד ספרי החסידות בשיטה הזאת, ולהצמיד לכל בחורי הקהילה אברך שיעסוק עמם בתורת החסידות. לאור זה התקיים מעמד מלוח מלכה מיוחד במוצאי שבת קודש

כפי הידוע בשער בת רבים העמיד רבינו שליט"א סדר מיוחד בקרב בחורי החמד בירושלים ובבית שמש, שכל בחור לומד בקביעות בספרי חסידות עם אברך בן עליה, וכך זוכה להדרכה באור החסידות והארה בעבודת השי"ת. עתה אף בחורי החמד אשר בקהילתנו מאנסי חשקה נפשם לדבר הנשגב הזה, וכפי בקשת רבינו

התחלת לימוד הגמרא בכתה ד' בת"ת דברי אמונה בי"ש

דברי חיזוק נשמעו ע"י הגה"צ אב"ד קהילתנו שליט"א | דברי פתיחה מאת המשגיח הרה"ח ר' אהרן ברייער שליט"א

התחלת לימוד המשנה בכתה ג' בת"ת דברי אמונה בי"ש

דברי חיזוק נשמעו ע"י הרה"ג ר' אריה לייב ווייס שליט"א דומ"ץ

'כנישתא חדא' במעמד חיזוק מיוחד לנשים הצעירות דקהילתנו; נוסדה מסגרת 'אשרינו' - וילכו יחדיו בירושלים

באותן שכונות מצפות לקבוצות מעין אלו, ואכן בימים אלו הנהלת הארגון עוסקת בתכנון המשך הפעולות.

בהזדמנות זו מבקשים בארגון 'כנישתא חדא' לשגר תודה מיוחדת לתומך המסגרת, הרבני הנגיד המחנך הנפלא הרה"ח ר' מרדכי ווידער שליט"א, מנהל מפעל 'משוך נועם' ו'משכני', שכבר איתמחי גברא בפעולותיו הנצורות להכניס חיות והתרוממות בקרב בחורי ישראל, ועכשיו הוסיף ידו שנית להקים מסגרת 'אשרינו' מפעל מיוחד לבנות ישראל, למשוך לבם לקיום רצון ה' מתוך אושר והתחברות.

לנשים הצעירות בקהילתנו, בהם תשמענה הנשים דברים נפלאים ביסודות האמונה בהש"ת ויסודות הבית היהודי, מפיהן של רבניות חשובות שיעבירו את השקפת החיים הנכונה והטהורה בדרך ישראל סבא, כפי שהנחילו לנו רבוה"ק בכל הדורות עד ימינו אנו במשנתו של כ"ק מרן רבינו שליט"א.

מיד עם ההתייחסות, בחרו להן הנשים כל אחת את השיעור המתאים לה, ונרשמו לשיעורים מתוך סיפוק רב מהפעילות המבורכת, ובתקווה שיהא הדבר לתועלת רבה.

מיד עם פתיחת שערי המסגרת ושמע הטוב של המעמד המוצלח בס"ד, הגיעו בקשות חוזרות ונשנות מכל ריכוזי קהילתנו בשכונות בית שמש ושאר הערים אשר גם הנשים

שליט"א, הרבנית ראזנבוים תליט"א. עוד נשמעו דברים נפלאים מאת הדרשניות מרת רייצער תליט"א ומרת ערלאנגער תליט"א, על השקפת החיים האמיתית והנכונה של משפחה הנשמעת לדעת התורה הקדושה וחכמיה, ועל דרך החיים הנכונה והמאושרת - איך לחיות באמונה פשוטה בהש"ת מתוך שמחת חיים אמיתית.

לאחר מכן הציגה במקום הצגה מיוחדת שהמחישה בחן ובחסד את המבט הנכון על חיי העולם הזה, לפרוש ממותרותיו ולא לרדוף אחר תענוגיו שסופם הבל ורעות רוח.

במרכז המעמד הודיעו על התייסדות 'אשרינו' וילכו יחדיו - שיעורים מיוחדים בצורת 'קבוצות' שיתקיימו למשך התקופה הקרובה

מעמד מיוחד בשם 'לעבן און שטרעבן', התקיים ביום שלישי פ' חיי שרה העל"ט על ידי ארגון 'כנישתא חדא' איחוד נשי דקהילתנו, במיוחד לנשים הצעירות, במטרה להכניס רוח חיים והתרוממות בעבודת הש"ת, וליתן להן את הכלים הראויים לבנות את יסודות ביתן על אדני האמונה והבטחון בהש"ת על פי דרך רבוה"ק זי"ע ולהבחי"ח כ"ק מרן רבינו שליט"א.

במעמד התאספו מאות הנשים הצעירות דקהילתנו בירושלים ומילאו את האולם עד אפס מקום. את דבר המלכות - דברו של כ"ק מרן רבינו שליט"א לנשות אנ"ש על חובתה ותפקידה של בת ישראל להתנהג בדרך המסורה בצניעות ובפשטות - מסרה בתו של רבינו

בס"ד

א' כסלו - י"ט טבת

49 ימים

לסיום מסכת נזיר

והתחלת מסכת סוטה

בסדר עמוד היום

שנוסד ע"י רבינו שליט"א

מסכת סוטה - המסכת שיש בה מ"ט דפים

עוד מפעל התורה הנדון שמשך דקדק תולדות אחר

סיום

מסכת

נזיר

והתחלת

מסכת סוטה

בסדר עמוד היום

שנוסד ע"י רבינו שליט"א

ובאו כולם בברית יחד נעשה ונשמע אמרו כאחד

ב"מ תלמוד תשפ"א • א"י • י"ט טבת • 21

בס"ד

שבת

המתאחדת

בתורתך

לא משנה לא

נוסעים לשבת

קודש

על עמוד היום

לא מדלגים

ניתן לקבל דפים

מיוחדים ללימוד

אצל גבאי ועד

מפעל התורה

סיפור באמצע ה'דורעך גיין'

כך ציפו בני המשפחה לשעת כושר, אך היא בוששה לבוא.

באותו יום בו פקד יצחק מאיר את בית הרבי מקאפיטשניץ - התרחש הנס.

דודם של בני המשפחה השיג לאחר עמל רב 'אישורי יציאה' מזויפים, והנפיק להם תעודות עם שמות של גויים. המשפחה התחפשה בבגדי נכרים וכל הילדים שיננו לעצמם את השמות הפולניים החדשים שלהם. כך שבהגיעם למעבר הגבול הם עברו ללא שום מכשול ועלו על הספינה המפליגה לאמריקה.

משהתאחדה המשפחה, ונתגלה כי באותו יום בדיוק בו הבטיח הרה"ק מקאפיטשניץ את הבטחתו - בו ביום זכו להינצל, נעשה רעש בעיר. מופת שכזה, לא הותיר מקום לפקפוק באמונת צדיקים.

אך הרבי, לא התפעל כלל, הוא טען שאין זה שום מופת.

"לא מיניה ולא מקצתיה", הסביר לחסידיו, "אני לא בעל מופת. פשוט כשראיתי את היהודי הזה עומד ובוכה ללא הפוגה ואין דבר המרגיעו, ראיתי את עוצם צערו ולא יכולתי לעמוד מנגד ולא לעשות כלום. לכן קמתי והבטחתי לו שיוושע."

"אך מה אעשה ובאמת יוושע? על כן מאותו יום ואילך עמדתי והתפללתי הרבה לפני הקב"ה שלא תופר הבטחתי... העתרתי שלא יצא שדיברתי שקר. הפצרתי ודפקתי שערי שמים שהמשפחה תינצל ושיקויים הבטחתי, וברוך שומע תפילות ישראל!".

"זה היה סיפור הצלתכם?!" התפעל הרה"ק ה'בית ישראל' מגור זי"ע לאחר ששמע את הסיפור מיצחק מאיר כמה שנים לאחר המלחמה. הרבה סיפורי הצלה כבר שמע, מכל חסידיו המוצלים מאש היה שואל שיספרו לו איך נמלטו וניצלו מהמלחמה, אך סיפור זה היה חידוש מיוחד בעבורו.

"פשוט..." ה'בית ישראל' התפעם "מה אתה מספר? הוא פעל בשבילך פשוט בכח התפילה. לא פחות ולא יותר". ארשת של קורת רוח מיוחדת נפרשה על פני ה'בית ישראל'. "ספר

לפני המלחמה, בזמן ה'אנשלוס' של אוסטריה לגרמניה, כבר הבנתי אז שגרמניה לא תסתפק בסיפוח אוסטריה לשטחה אלא תתקדם לכיבוש כל העולם", הרבי העביר את ידו על מסעד הכיסא בתנועות עדינות, "אשתדל לעזור לכם עם כל מה שביכולתי. רק אל תתעצב אל לבך".

יצחק מאיר עמד חרד ומזועזע, "אבל רבי, כבר זמן ארוך שלא קיבלתי מהם אות חיים, ומי יודע אם הם עדיין בחיים. ואפילו אם כן - איך אפשר להועיל להם מכאן, מאמריקה, לאירופה המבוצרת?!" מבטי עיניו הנפוחות הושפלו למפה הצחורה שכיסתה את השולחן.

הרה"ק ראה שלא יועיל לו כל דיבור של חיזוק והשתתפות, היהודי שלפניו עמד ומירר בבכי מר ולא אבה להירגע מהתייפחויותיו ודאגותיו.

הרה"ק מקאפיטשניץ עיין שוב בקוויטל בו היו רשומים שמות בני המשפחה, חפן את זקנו ושקע בהרהורים. לפתע קם מכיסאו בהתרגשות ופנה בקול נסער אל יצחק מאיר "ר' איד, קרובה ישועתכם לבוא. הנני מבטיח לך שבתוך מספר שבועות ידרכו כל בני משפחתך על אדמת אמריקה, בריאים ושלמים! בעזרת השם הם ינצלו ויגיעו לכאן".

יצחק מאיר הרים את עיניו בתדהמה, הוא שמע עכשיו הבטחה מפורשת. בני משפחתו חיים והם עתידים להינצל. רוח חיים חדשה ננסכה בו והצבע חזר לעור פניו. הוא הפסיק את בכיו וזקף את גבו, נשימותיו חזרו לסדרן, הוא נשק את ידי הרבי בחום ויצא מחוזק ומעודד.

באותו זמן על אדמת פולין שהו בני המשפחה במקום מסתור סמוך לגבול. כבר כמה פעמים הם ניסו בדרכים שונות להבריא את הגבול ולהימלט לארצות הברית, אך שוב ושוב הסתבכו הדברים והתוכניות לא יצאו לפועל.

השמירה על הגבולות התהדקה מאוד מתחילת המלחמה, ובליילות נטולי ירח הואר כל הגבול בפרוז'קטורים רבי עוצמה והפטרולים התחזקו. לא הייתה אפשרות למצוא פריצה בגדר ואף לחולל פריצה שכזאת כרוך היה בסיכון רב.

כבר בחדר ההמתנה לכניסה בקודש פנימה הבחינו הנוכחים שיהודי זה נסער עד מאוד. הוא הסתובב הלך ושוב בתנועות נמרצות ברחבי החדר, ומצחו היה חרוש קמטי דאגה. נקל היה להם לשער את מוצאו של היהודי, חזונו הוכיחה עליו שחסידי גור הוא, וגם טיב מעשיו בניו יורק שיערו הללו בקלות; לכאורה, כמותם גם הוא נמלט מאירופה החרוכה ועתה הוא בא להתייעץ עם הרבי מקאפיטשניץ שפעולותיו למען כל יהודי באשר הוא מפורסמות בכל הקהילה היהודית באמריקה.

אך כשנכנס אל הקודש פנימה התברר שהמקרה שלו יוצא דופן.

יצחק מאיר הושיט את הקוויטל רועד כולו, דמעות הצער והדאגה זלגו מעיניו, דיבוריו יצאו מקוטעים ורוטטים "וואס וועט דא זיין רבי? אני לא מסוגל להכיל את הדאגה". פניו היו חיוורים והוא התייפח חרישית.

עיניו הטהורות של הרבי גדושות אהבת ישראל, הוא הסתכל על יצחק מאיר בהשתתפות וניסה להרגיעו "אל דאגה ר' איד, צריך להתחזק בביטחון בהש"ת, להאמין באמונה שלימה שכל משפחתך תצא חיה ושלמה מפולין", הרבי החליק בשלווה בידיו על מפת השולחן, "רק אל תהיה בצער".

"אבל עדיין, מתיירא וחושש אני לחייהם - יצחק מאיר לא נרגע - "הלא אני בעצמי הייתי שם בימים הראשונים של הפלישה הגרמנית, כבר שמעתי בשלושת השנים האחרונות על נאומי מלאי הארס והשנאה של הצורר ימ"ש, ואני יודע שעתה, עם הפלישה לפולין, הדיבורים יתבטאו במעשים. ולכן גם ברחתי משם, אבל לצערי" - קולו נשבר - "רעייתי וילדיי עדיין נשארו שם", רבי, הבה עצה הלו!" יצחק מאיר פרץ בשטף דמעות מחודש, טלטלה עברה בכל גופו והוא נשען על השולחן כטובע תופס בקרש הצף.

הרה"ק מקאפיטשניץ צוק"ל בכה יחד עם היהודי, לבו כמעט נמוג מגודל הרחמנות, "אני מבין אתכם, גם לאוזני הגיעו השמועות הקשות ואני יודע ומכיר את חומרי הגזירה הנוראה שבהשתלטות הגרמנים על פולין, ואתה הרי יודע, אני בעצמי ברחתי מאירופה שנתיים

"לא מיניה ולא
מקצתיה", הסביר
לחסידיו, "אני לא בעל
מופת. פשוט כשראיתי
את היהודי הזה עומד
ובוכה ללא הפוגה ואין
דבר המרגיעו, ראיתי
את עוצם צערו ולא
יכולתי לעמוד מנגד
ולא לעשות כלום. לכן
קמתי והבטחתי לו
שיוושע.

בפני הרבי לברך ולהתברך בברכת לשנה
טובה, החסידים רצו ביעף, אך כשה'בית
ישראל' הבחין ביצחק מאיר בין מאות
האנשים, הוא עצר את כל השורה וביקש
מיצחק מאיר לספר לו שוב את כל המעשה.
יצחק מאיר עמד וסיפר את הסיפור בפרוטרוט
בפני הרבי כשכל הציבור הענק עמד והמתין
עד שסיים את סיפורו לנחת רוחו של ה'בית
ישראל' זי"ע, שביקש להתפעל שוב מגודל
כוחה של תפילה בליל יום הדין.

נא לי שוב את כל המעשה על כל פרטיו
ודקדוקיו, ביקש מיצחק מאיר.
ויצחק מאיר חזר על כל הסיפור לפני
הרבי.

אך מגודל ההנאה ביקש ה'בית ישראל'
שיספר לו פעם שלישית את כל המעשה! וכך
ישב ה'בית ישראל' שעה ארוכה ושאב עונג
מיוחד מגודל ההבנה בכוחה של תפילה.
כך היה גם כמה שנים לאחר מכן כשיצחק
מאיר בא שוב לארה"ק להסתופף בצל רבו
לירח האיתנים. בליל ראש השנה בשעת
ה'אדורעך גיין' עברו עשרות ומאות חסידים

קנה מידה ויעתר, ויעתר

מעבר ללקח המאלף במידת 'אהבת ישראל', כשאנו מגלים איך האהבה הבוררת
שבלבו של הרה"ק מקאפיטשניץ פשוט אילצה אותו להבטיח הבטחה מליאה
לישועה - הסיפור הזה הוא לכאורה סיפור פשוט, מסוג של 'התפללתי ונושעת',
ודווקא הסיפור הזה היה יפה בעיניו של ה'בית ישראל' יותר מכל סיפורי המופת
גם יחד.

ופרשתנו פותחת בעובדה הנפלאה הזאת גופא: יצחק אבינו התפלל והקב"ה
שמע את תפילתו! פשוט מתפללים ונענים. גם אם אין תפילתנו תפילת צדיק בן
צדיק, הרי שהכלי הזה נמצא ביד כל אחד מאתנו. יש לנו אבא בשמים המבקש
לשמוע את תפילתנו, "השמיעני את קולך כי קולך ערב".

ידוע כמה היה רבינו הקוה"ט זי"ע חוזר ואומר בכל הזדמנות על הזכות והחוב
לבקש מהש"ת את כל משאלותינו. ב'דברי אמונה' (פרשת וישב אות יח) מביא
רבינו זי"ע את הסיפור על החסיד ששמע את רבו הרה"ק הרבי ר' מנחם נחום
מטשערנאביל זי"ע מתפלל שה'נכנסת תחזור', החסיד היה בטוח שברגע זה היה עד
ליחוד גדול ונורא שפעל רבו הקדוש בעולמות העליונים, אך לאחר מכן התברר שאכן
עזבה המשרתת את בית הרב, וכוונתו היתה כפשוטו. כששאלו את הרה"ק האומנם
מתפלל הוא על דברים זוטרים כאלו, ענה "א גרויסע זאך איז פון אויבערשטן און א
קליינע זאך איז פון אויבערשטן, איך האב דען א אנדערן צו בעטן אויסער איהם?".
רבינו זי"ע היה משנן ומחדד שעל כל 'קלייניקייט' יעתירו לה' ויתפללו אליו
במילים פשוטות ובשפה פשוטה, כמו בן המבקש מאביו. בדורנו שנולדים מ'ברכות',
חיים על 'סגולות' ומתים מ'קפידות' חשוב לשנן לעצמינו את ה'סגולה' הפשוטה
הבדוקה והמנוסה: להתפלל אל הש"ת. "ויעתר יצחק אל ה' - ויעתר לו ה'!".

שבתות בביתנו

ברכתנו שלוחה לחברינו
היקרים אנ"ש וידידי בית חיינו

בחדרת קודש שלוחה בזה ברכת מול טוב להוד כ"ק רבינו עט"ר שליט"א
לרגל השמחת כמעטו בחולדת הנבר אצל נכדו
הרב **יחיאל חיים מרדכי** שליט"א
בן הרה"צ מוה"ר **אחריזן** שליט"א
לרגל שמתו נישואי בנו **עקיב** שליט"א
חתן הרה"צ מוה"ר **יחיאל מעבד**
בדערמאן שליט"א
אב"ד זועקעדי ביתר
סימן טוב ומול טוב יוא לעו ולכל ישראל אמן

יום חמישי פרשת תולדות

הרה"ח ר' **שמעון בן דוד** שליט"א – ירושלים

לרגל שמתו חבר מצוה לבנו **אברהם** נ"ו
באולם פארהאנד – בית יעקב הישן

הרה"ח ר' **מענדל פרידמאן** שליט"א
לרגל שמתו נישואי בתו עב"ג בן
הרה"ח ר' **חיים מאיר סגל** שליט"א
באולם בית ישראל

יום ראשון פרשת ויצא

הרה"ח ר' **אחריזן** בר"ש שטייבערגער שליט"א – ירושלים
לרגל שמתו נישואי בנו **מרדכי שלום** נ"ו
עב"ג בת הרה"ח ר' **אחריזן** בר"ש קרויס שליט"א – בר"ש
באולם עסטרייכער – בר"ש

הרה"ח ר' **עמרם ראטמאן** שליט"א – ירושלים

בן הרה"ח ר' **מרדכי** שליט"א
חתן הרה"ח ר' **יוסף קלאפהארץ** שליט"א
לרגל שמתו חבר מצוה לבנו **שמעון** נ"ו
באולם פארהאנד – בית יעקב הישן

יום שני פרשת ויצא

הרה"ח ר' **ישעי אשר זעליץ פערדמאן** שליט"א – בר"ש
לרגל שמתו נישואי בנו **משה ישראל** נ"ו
עב"ג בת הרה"ח ר' **יואל** בר"י **איטהרן** שליט"א – בר"ש
באולם עסטרייכער – בר"ש

הרה"ח ר' **אחריזן מארקאוויטש** שליט"א – ירושלים
בן הרה"ח ר' **משה מרדכי** שליט"א
חתן הרה"ח ר' **עקיבא יוסף אייזנבאך** שליט"א
לרגל שמתו חבר מצוה לבנו **יעקב דוב** נ"ו
באולם פארהאנד – בית יעקב הישן, למעלה

הר"ר **אחריזן יאראוויטש** הי"ו – ירושלים
בן הרה"ח ר' **ישעי ארענר** ז"ל
חתן הרה"ח ר' **אברהם עטליב** שליט"א
לרגל שמתו חבר מצוה לבנו **יעקב יצחק** נ"ו
באולם פארהאנד – בית יעקב הישן, למטה

יום רביעי פרשת ויצא

הרה"ח ר' **יוסף שלום ברוין** שליט"א – ירושלים
לרגל שמתו נישואי בנו **צבי אלימלך** נ"ו
עב"ג בת הרה"ח ר' **משה אייזיק סאמעט** ז"ל
באולמי הברמים – בר"ש

הרה"ח ר' **רפאל ברוך** שליט"א – מאנסי
לרגל שמתו נישואי בנו **יוסף דוד** נ"ו
עב"ג בת הרה"ח ר' **פנחס טורצ'ין** שליט"א – בר"ש
באולם פארהאנד – בר"ש

השבתה בטענים

הרה"ח ר' **יוחנע העשיל דרעזנער** שליט"א – וויליאמסבורג
בן הרה"ח ר' **יעקב** שליט"א
חתן הרה"ח ר' **בן ציון אנרינג** שליט"א
לרגל שמתו נישואי בנו **בערל** נ"ו
עב"ג בת הרה"ח ר' **יואל יצחק נייפעלדער** שליט"א – בארא פארק

הרה"ח ר' **אחריזן** בר"ח **פערדמאן** שליט"א
לרגל שמתו אירויס בע החתן **אברהם יצחק** נ"ו
עב"ג בת הרה"ח ר' **אליעזר נאכל** שליט"א

הרה"ח ר' **יהחמיאל ראבינאוויטש** שליט"א
לרגל שמתו אירויס בתו עב"ג החתן **מנחם ישראל** נ"ו
בן הרה"ג ר' **צבי אריה וארנער** שליט"א

הרה"ח ר' **יואל סימון** שליט"א
לרגל שמתו אירויס בע החתן **אברהם יצחק** נ"ו
עב"ג בת הרה"ח ר' **אברהם מארקוס** שליט"א

הרה"ח ר' **דוד משה צבי בערקאוויטש** שליט"א – קרית יואל
בן הרה"ח ר' **אליהו** שליט"א
חתן הרה"ח ר' **שלום זועבערמאן** שליט"א
לרגל שמתו אירויס בנו **שמשון** נ"ו
עב"ג בת הרה"ח ר' **זלמן לייב וויינשטאק** שליט"א – קרית יואל

הרה"ח ר' **יעקב יצחק שטיינמען** שליט"א – קרית יואל
חתן הרה"ח ר' **שמואל צבי אייזנבערג** ז"ל
לרגל שמתו חבר מצוה לבנו

הרה"ח **אברהם יהושע העשיל שאמבערגער** שליט"א – ירושלים
חתן הרה"ח ר' **שמשון ווייס** שליט"א
נכד ירדנא הרבנא הנגיד ר' **יונה ישכר דוב ווייס** שליט"א
לרגל שמתו בחולדת הבן

הר"ר **אחריזן עטליב** הי"ו
בן הרה"ח ר' **מנשה** שליט"א
חתן הרה"ח ר' **אשר אנשיל ליכטנשטיין** שליט"א
לרגל שמתו החאראלקע לבנו

הר"ר **אחריזן היימליך** הי"ו
בן הרה"ח ר' **נחום משה** שליט"א
חתן הרה"ח ר' **מרדכי טעפארב** שליט"א
לרגל שמתו החאראלקע לבנו

הר"ר **ראובן יהושע ווייס** הי"ו
בן הרה"ח ר' **שמעון עזר** ברא"ט שליט"א
חתן הרה"ח ר' **דוד אייזנבאך** שליט"א
לרגל שמתו החאראלקע לבנו
הר"ר **אברהם דוב יאקאבאוויטש** הי"ו
בן הרה"ח ר' **יוסף יצחק** ז"ל
חתן הרה"ח ר' **מיכאל וויזל** שליט"א
לרגל שמתו החאראלקע לבנו

להולדת הצאצאים – ירושלים

הר"ר **יוסף דוב בעריש זעליקאוויטש** הי"ו
בן הרה"ח ר' **בנימין** שליט"א
חתן הרה"ח ר' **יהודה לייב בלוס** שליט"א
לרגל שמתו בחולדת הבן

הר"ר **אחריזן יאראוויטש** הי"ו
בן הרה"ח ר' **יהודה טרייטל** שליט"א
חתן הרה"ח ר' **צבי וויזל** שליט"א
לרגל שמתו בחולדת הבן

הר"ר **אברהם יצחק יאראוויטש** הי"ו
בן הרה"ח ר' **יונה עלדמאן** שליט"א
חתן הרה"ח ר' **יונה עלדמאן** שליט"א
לרגל שמתו בחולדת הבת

הר"ר **אברהם יצחק סאקס** הי"ו
בן הרה"ח ר' **יואל** שליט"א
חתן הרה"ח ר' **צבי ווייס** שליט"א
לרגל שמתו בחולדת הבת

הר"ר **שמואל סימון** הי"ו
בן הרה"ח ר' **בנימין** שליט"א
חתן הרה"ח ר' **אחריזן** בר"מ
מארקאוויטש שליט"א
לרגל שמתו בחולדת הבן

הר"ר **אברהם יצחק קליערס** הי"ו
בן הרה"ח ר' **יוחאקאל** שליט"א
חתן הרה"ח ר' **מאיר דוב שטייבערגער** שליט"א
לרגל שמתו בחולדת הבת

בית שמש

הר"ר **שלמה ראזען** הי"ו
בן הרה"ח ר' **יעקב ארי** שליט"א
חתן הרה"ח ר' **יוסף מאיר שטייבערגער** שליט"א
לרגל שמתו בחולדת הבן

הר"ר **שמעון דוב בער קרויס** הי"ו
בן הרה"ח ר' **יהושע קרויס** שליט"א
חתן הרה"ח ר' **שמעון סאקס** שליט"א
לרגל שמתו בחולדת הבן

טבריה

הר"ר **שמואל פערל** הי"ו
בן הרה"ח ר' **אחריזן** בר"מ שליט"א
חתן הרה"ח ר' **קעריאל מאיר קאהן** שליט"א
לרגל שמתו בחולדת הבן

לאנדאן

הרה"ח ר' **שלמה צבי פרידמאן** שליט"א
בן הרה"ח ר' **יהושע** שליט"א – וויען
חתן הרה"ח ר' **חיים אפרים פרענקל** שליט"א
לרגל שמתו בחולדת הבן

הרה"ח ר' **שמעון דוב קרישעסקי** שליט"א
בן הרה"ח ר' **חיים יחזקאל** שליט"א
חתן הרה"ח ר' **קרש קרישעסקי** שליט"א
לרגל שמתו בחולדת הבן

טאנטשעסטער

הר"ר **יעקב קאפל שווארץ** הי"ו
בן הרה"ח ר' **בנימין זאב** שליט"א
חתן הרה"ח ר' **יעקב דאווידאוויטש** שליט"א
לרגל שמתו בחולדת הבן

טאנסי

הר"ר **זאב יצחק דויטש** הי"ו
לרגל שמתו בחולדת הבן

לעיקוואד

הרה"ח ר' **ישעיה שפעל** שליט"א
לרגל שמתו בחולדת התאומים

הילולא דצדיקיא

יום חמישי תולדות בר' חשון

רבי **שבת** פרוסטיץ אב"ד רעבניץ בר' **אחריזן** תקנ"ו

רבי **צבי הירש** החי משדה לבן הי"ד בר' **דוד** תקט"ו
רבי **ישכר דוב** ברנשטיין אב"ד העבר בר' **אריה לייב** (נכד הפני יהושע) תקס"ג

רבי **צבי הירש** זכהן בר' **יהודה לייב** מריטשוב (בארת המים) תר"ז

רבי **בונם זאב** מאגדילזאק מו"ח דק"ק ווארשא בר' **צבי הירש** (תרומת זהב) תרל"ו

יום שישי תולדות א' כסלו

רבי **שלום שכנא** מליובלין בר' **יוסף** (חותן של ש"ס

רבי **ישראל** בר' **שלום שכנא** מליובלין ש"ס

רבי **יצחק** אילפאנדרי חזקן הספרדי בר' **חיים** רבי **משה** האגרי מראדווין בר' **יוסף אלטר** (ויקה משה) תשי"ב

רבי **יוסף שמואל** אב"ד קראקא – פפ"מ (מסורת הש"ס) בר' **צבי הירש** תשי"ד

רבי **משה** חפץ בר' **נחשום** (מרבנו איטליה) (מראבת מנחשבת עה"ת) תקנ"ב

רבי **יצחק** בר' **שמואל** ראמפונט אב"ד פראגה איטליה (פחד יצחק) תקל"ו

יום שב"ק תולדות ב' כסלו

רבי **מאיר** החי ראב"ד לוביב בר' **אברהם** תנ"ו

רבי **שמריהו** מוועיקובקה (תרומת הבעש"ט) תקל"ו

רבי **משולם פייביש** החי (יושר דברי אמת) בר' **אחריזן משה** החי הערער – ו"א כ' כסלו תקנ"ו

רבי **יהושע** הוורוויץ אב"ד פויוקריבען תקפ"ו

רבי **ישראל יצחק** מראדושיץ בר' **ישכר בער** תרי"ח

רבי **שלום דוב** אב"ד רעבוטש בר' **נח חיים** אב"ד שאטניץ (כנפי שחר)

יום ראשון ויצא ג' כסלו

רבי **אברהם** פני אב"ד ווינציאא איטליה (אביו של תלמידיו תרומת ובינה רעניס) ש"ס
רבי **מאיר** בר' **משה** בן (אבי הש"ך) תנ"ו
רבי **נחמיה** מטאטוב (תרומת אור פני משה) תרי"ו

רבי **אברהם יהושע העשיל** בר' **יצחק**, טברסקי מסקוואר תרמ"ו

רבי **אפרים מרדכי פישל** סופר אב"ד שראוואר בר' **זוסמאן** אב"ד פאקש (זכרון אפרים) תרנ"ג

יום שני ויצא ד' כסלו

רבי **צבי הירש** בר' **שאלו** מרגליות מליובלין תקס"ו

רבי **משה מרדכי** בענט אב"ד שטאמפנען תרי"ו

רבי **יעקב דוד** מאמשיטש בר' **ישראל יצחק** מווארקי תרל"ו

יום שלישי ויצא ה' כסלו

רבי **שמואל אליעזר** בר' **יהודה** החי (המדרש"א) צע"ב

רבי **אשר אנשיל** החי אב"ד טשענעץ (מנחת אשר) בר' **שמואל** תרל"ד

רבי **יעקב יהודה** מטרדוין בר' **נתן נטע** (ישרש יעקב) תרמ"ו

רבי **שרנא פייביל** החי אב"ד בראדשין (מדלי הקדש, מקדש טעט) תרט"ו

רבי **שלום** ארענר אב"ד סערענעץ (רב שלום) תר"ס

יום שלישי ויצא ו' כסלו

רבי פישיר (אב"ד קראקא, חתן הנהגה"ל מפראג)

שעה רבי **חיים** אב"ד וארא (מרכבת המשנה, חתן רבי אציקיל האגבורנער) תקנ"ט

לעידולו נשמת

רבי **יוסף דוד** אב"ד שאראסבורג בר' **יצחק** אב"ד טויר (יד דוד, מנחת עני) תקנ"ג

רבי **יעקב** בר' **אחריזן** שיק מוקארין (משכנות יעקב) תרי"ח

רבי **חיים מיכאל דוב** בר' **יוסף** ווייסמאגדעל (מייסד ור"מ דניטיא) תשי"ח

יארצייטן אנ"ש

יום שישי תולדות א' כסלו

הרה"ח ר' **משה** בר' **יחזקאל צבי** טייב ז"ל, טכפר אטא תשי"ו

מרת **גיטל מייטא** ע"ה בת"ר **אליהו** תשס"ו

יום שני ויצא ד' כסלו

ר' **יעקב** בן **יעקב** (מרטנא) הראשון אצל רבינו חזקן) מליוביץ ז"ל

תשי"ד הרה"ח ר' **שרנא פייבל** בר' יצחק יחיאל מירקוביץ ז"ל תשס"ו

מרת **נעמי רבקה** ע"ה בת"ר **דוב בער** אשת יכיה"ט"א הרה"ח ר' מרתיוה קרישעסקי שליט"א תש"פ

יום שלישי ויצא ה' כסלו

מרת **לאנא** ע"ה בת"ר **מאיר** החי ישש"א ז"ל אשת יכיה"ט"א הרה"ח ר' יהושע ווייס שליט"א תשע"ב

יום רביעי ויצא ו' כסלו

מרת **אסתר פערל** ע"ה בת"ר **אליעזר** ז"ל אשת הרה"ח ר' **נחום** החי ברנדטרוק ז"ל תשפ"א

"ה בת"ר **אליהו** ווייבערגער ז"ל אשת הרה"ח ר' אחריזן שטייבערגער ז"ל תשפ"ב